

Gorzów Wlkp., dnia 13 września 2021 r.

SKO.Go/450-Sz.M./554/21

DECYZJA

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp.

Kolegium Odwoławcze w składzie:

Przewodniczący: Michał Szymankiewicz
Członkowie: Henryk Skalski
Ewa Fischer (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 13 września 2021 r. odwołania Ryszarda Marmajewskiego, Zyty Marmajewskiej, Piotra Żak, Zdzisławy Rybickiej i Marka Szpyrka od decyzji Burmistrza Trzciela nr 2/2021 z dnia 01 lutego 2021 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, województwo lubuskie;

działając na podstawie art. 1, art. 2 i art. 2a ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (Dz. U. z 2018 r. poz. 570), art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.);

orzeka

uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją nr 2/2021 z dnia 01 lutego 2021 r. Burmistrz Trzciela ustalił środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, województwo lubuskie.

Organ I instancji ustalił następujące warunki realizacji przedsięwzięcia:

A. Warunki realizacji na etapie budowy, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia:

1. Prace budowlane prowadzić w porze dziennej (6.00 - 22.00).
2. Zaplecze budowy wyposażyć w przenośne toalety na ścieki bytowe.
3. Dopuszcza się maksymalną obsadę kur w obiekcie inwentarskim w ilości 56 000 ptaków,
4. Zaplanować budowę kurnika składającego się z 3 hal, w kurniku stosować system bezklatkowy gniazdowy na ściółce, w każdej z hal zlokalizować dwa rzędy gniazd wraz z systemem zbierania jaj.
5. Zaplanować zdolność produkcyjną w ciągu roku, która wynosić będzie: ilość cykli produkcyjnych -1;
produkcja jaj zarodkowych - 44 tygodnie;
obsada w budynku Inwentarskim - 56 000 szt. (kury 51 000 szt. oraz koguty 5 000 szt); - roczna produkcja jaj do 9 500 000 szt.
6. Zabrania się magazynowania obornika na terenie zakładu.

7. Po zakończeniu cyklu hodowlanego obornik ładować na środki transportu na szczelnym placu załadunkowym i bezpośrednio wywozić do odbiorców.
 8. Transport obornika prowadzić przy pomocy środków transportu zabezpieczonych plankami przed wywiewaniem/wypadaniem obornika podczas przewozu.
 9. Na etapie eksploatacji wodę pobierać z lokalnej sieci wodociągowej lub ujęcia własnego, przed rozpoczęciem funkcjonowania przedsięwzięcia Inwestor winien podpisać umowę z dostawcą wody, a w przypadku eksploatacji ujęcia uzyskać niezbędne pozwolenia i wykonać dokumentację, pobór wody winien być opomiarowany, szczegółowe warunki poboru określić w pozwoleniu wodnoprawnym.
 10. Padle ptaki magazynować w szczelnym kontenerze (konfiskatorze) do czasu ich przekazania uprawnionym podmiotom, nie dłużej niż 48 godzin od czasu upadku.
 11. Odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne magazynować selektywnie w pojemnikach lub kontenerach na utwardzonym podłożu i okresowo przekazywać uprawnionym podmiotom do dalszego zagospodarowania.
 12. Czyszczenie obiektów pomiędzy poszczególnymi cyklami prowadzić przy wykorzystaniu wysokociśnieniowych myjek.
 13. Dezynfekcję prowadzić metodą zamglawiania przy wykorzystaniu biodegradowalnych środków.
 14. Ścieki bytowe oraz ścieki przemysłowe (z procesów mycia kurnika oraz placu załadunkowego obornika) na etapie eksploatacji odprowadzać do zbiorników bezodpływowych, które należy okresowo opróżniać i przekazywać uprawnionym podmiotom do dalszego zagospodarowania.
 15. Wody opadowe i roztopowe odprowadzać powierzchniowo do gruntu oraz do zbiornika ppoż.
 16. W trakcie załadunku silosów paszowych stosować filtr workowy na rurze odpowietrzającej o skuteczności co najmniej 99,9 %.
 17. Przed uruchomieniem instalacji wystąpić należy z wnioskiem do właściwego organu celem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych.
 18. Planowany budynek inwentarski ogrzewać za pomocą rur grzejnych lub nagrzewnic wodnych zasilanych gorącą wodą z centralnego ogrzewania.
 19. Wytworzony pomiot po załadowaniu na środki transportu wywozić i wykorzystać rolniczo przez odbiorców zewnętrznych lub pod podłoże do produkcji pieczarek.
 20. Przed uruchomieniem instalacji wystąpić należy z wnioskiem do właściwego organu celem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych.
- B. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o ooś:
1. Zrealizować obiekt inwentarski o powierzchni zabudowy do 7900 m².
 2. Wewnątrz obiektu inwentarskiego wykonać 3 hale inwentarskie o łącznej maksymalnej powierzchni hodowlanej 7300 m².
 3. Do magazynowania pasz zastosować 4 silosy o pojemnościach:
 - a) 1 silos o pojemności do 12 Mg,
 - b) 3 silosy o pojemności do 24 Mg.
 4. Do celów magazynowania paliwa gazowego zastosować 2 zbiorniki magazynowe o pojemności do 6700 l każdy oraz jeden zbiornik o pojemności do 2700 l.
 5. Do celów wytworzenia ciepła zastosować kocioł gazowy/kotły gazowe o łącznej mocy do 400 kW,

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

z którego zanieczyszczenia odprowadzać emitorem o wysokości nie mniejszej niż 4 m n.p.t. oraz średnicy 0,5 m.

6. Do wentylacji obiektu I odprowadzania zanieczyszczeń z obiektu inwentarskiego zastosować 35 wentylatorów o parametrach:

a) Hala 1:

- _ 4 wentylatory o średnicy nie większej niż 0,8 m, wydajności minimalnej 18 700 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 85 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,6 m n.p.t.,
- _ 7 wentylatorów o wymiarach 1,4 x 1,4 m, wydajności minimalnej 42 125 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 92 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,9 m n.p.t.,

b) Hala 2:

- _ 8 wentylatorów o średnicy nie większej niż 0,8 m wydajności minimalnej 18 700 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 85 dB, stanowiące emitor pionowy niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 3 m n.p.t.,
- _ 5 sztuk o wymiarach 1,4 x 1,4 m, wydajności nie mniejszej niż 42 215 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 92 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,9 m n.p.t.,

c) Hala 3:

- _ 4 wentylatory o średnicy nie większej niż 0,8 m, wydajności nie mniejszej niż 18 700 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 85 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,6 m n.p.t.,
- _ 7 sztuk o wymiarach 1,4 x 1,4 m, wydajności nie mniejszej niż 42 125 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 92 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,9 m n.p.t.

7. Na terenie zakładu do gromadzenia ścieków zastosować:

- a) na ścieki bytowe — dwa zbiorniki bezodpływowe o pojemności nie mniejszej niż 10 m³ każdy,
- b) na ścieki przemysłowe — zbiorniki bezodpływowe o łącznej pojemności nie mniejszej niż 180 m³

8. W zagospodarowaniu działki objętej inwestycją należy przewidzieć nasadzenie roślinności Izolacyjnej średnio- i wysokopiennej chroniącej przed przedostawaniem się uciążliwości związanych z eksploatacją Inwestycji na tereny sąsiadujące oraz w celu ograniczenia lub eliminacji tych uciążliwości.

- c. W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o.o. brak jest konieczności:

- 1. przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,
- 2. przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W uzasadnieniu organ I instancji wskazał, że wnioskiem z dnia 17 lutego 2017 r. skierowany w dniu 25 kwietnia 2017r. Katarzyna Walkowiak - członek zarządu Ekolog Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu działająca w imieniu wnioskodawcy firmy DHP Farms Sp. z o.o. z siedzibą Stary Widzim

zwróciła się do Burmistrza Trzciela o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie kurnika w obsadzie 56.000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. z 2019 r., poz. 1839) planowane przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć wymienionych w § 2 ust. 1 pkt 51 litera b) - „chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia; do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko.

Odnosząc się do ww. rozporządzenia pełnomocnik wnioskodawcy do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dołączył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony w 2017 roku pod kierunkiem mgr Anny Grabowskiej - Szaniec. Tym samym przedsięwzięcie potraktowane zostało jako przedsięwzięcie wymagające przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko. Organ wskazał, że prowadził w powyższej sprawie postępowanie administracyjne zmierzające do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z przeprowadzeniem oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Dnia 26 lutego 2018 r. Burmistrz Trzciela, po przeanalizowaniu wszystkich uzgodnień i opinii oraz raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, a także biorąc pod uwagę przeprowadzoną rozprawę administracyjną, spotkanie w Sierczu, protesty złożone przez strony postępowania i mieszkańców Gminy Trzciel wydał decyzję nr 1/2018 o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie kurnika w obsadzie 56.000 szt. wraz z Infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie.

Od wydanej decyzji odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp. dnia 26 marca .2018 r. wniósł Inwestor poprzez radcę prawnego Adama Kuźmę.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. decyzją znak: SKO.Go/450-Sz.M./635/18 z dnia 28 maja 2018r. uchyliło w całości zaskarżoną decyzję Burmistrza Trzciela nr 1/2018 z dnia 26 lutego 2018 r. i skierowało sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I Instancji.

Burmistrz Trzciela ponownie rozpatruje sprawę, po przeanalizowaniu wszystkich dokumentów w tym raporcie oddziaływania na środowisko, pism skierowanych przez mieszkańców, wydanych opinii i uzgodnień, dnia 25 lipca 2019 r. wydał decyzję nr 2/2019 o środowiskowych uwarunkowaniach dla inwestycji polegającej na budowie kurnika w obsadzie 56.000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie.

Dnia 22 sierpnia 2019r, strony postępowania za pośrednictwem Burmistrza Trzciela zaskarżyły wydaną decyzję do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp. Dnia 08 sierpnia 2019r. Burmistrz Trzciela wydał postanowienie (znak: GP.6220.2.2017.JG) o sprostowaniu omyłki pisarskiej w charakterystyce przedsięwzięcia stanowiącej załącznik nr 1 do decyzji, o środowiskowych uwarunkowaniach.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. decyzją znak; SKO.Go/450-Sz.M./1356/19 z dnia 26 listopada 2019r. orzekło uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji. Ponadto SKO w Gorzowie Wlkp. postanowieniem znak: SKO.Go/450-Sz.M./1340/19 z dnia 26 listopada 2019r. uchyliło zaskarżone

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

postanowienie Burmistrza Trzciela w sprawie sprostowania omyłki w załączniku nr 1 do decyzji środowiskowej.

W oparciu o wydaną przez SKO w Gorzowie Wlkp. decyzję Burmistrz Trzciela pismem z dnia 14.01.2020r. znak: GP.6220.2.2017.JG wezwał inwestora do uzupełnienia raportu oddziaływania na środowisko.

Dnia 03 sierpnia 2020r. wraz z pismem przewodnim z dnia 31 lipca 2020r. wpłynął do UM uzupełniony raport, z którym strony mogły zapoznać się w Urzędzie Miejskim w Trzciel - zawiadomienie znak: GP.6220.2.2017.JG z dnia 17 sierpnia 2020r.

Ponownie rozpatrując sprawę i kontynuując postępowanie Burmistrz Trzciela pismem znak: GP.6220.2.2017.JG z dnia 17.08.2020r, zwrócił się do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., Marszałka Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze, Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu i PGWWP-RZGW w Poznaniu o wydanie opinii i uzgodnienie warunków realizacji przedsięwzięcia.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. postanowieniem znak: WZŚ.4221.91.2020.PK z dnia 18 września 2020 r. postanowił uzgodnić warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika o obsadzie 56 000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel.

Dnia 16 września 2020r. Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Międzyrzeczu - Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Międzyrzeczu opinią sanitarną znak: NS.NZ.4201.63.2020 z dnia 15 września 2020 r. zaopiniował negatywnie warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr ewid. 10/1, obręb Sierczynek, gmina Trzciel; inwestor; DHP Farms Spółka z o.o. Stary Widzim 254, 64-200 Wolsztyn - w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego w Zielonej Górze pismem z dnia 21 września 2020 r., znak DŚ.II.7222.41.13.2017, zaopiniował pozytywnie warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia i wskazując na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wymienionych w piśmie warunków.

Państwowo Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej WP w Poznaniu pismem z dnia 18 września 2020 r., znak: PO.RZŚ.436.137.2018.2020.AO, nawiązując do wniosku nr GP.6220.2.2017.JG z dnia 17.08.2020 poinformował, że: w przedmiotowej sprawie zostało wydane postanowienie Dyrektora RZGW WP nr PO.RZŚ.436.137.2018.AO z dnia 07 listopada 2018 r. umarzające w całości postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56 000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie.

Organ I instancji ustalił, że planowane przedsięwzięcie będzie polegać na budowie fermy drobiu (224 DJP, 56.000 stanowisk dla drobiu) na działce nr 10/1, obręb Sierczynek, gmina Trzciel. Zgodnie z § 2 ust. 1 pM. 51 litera b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 roku w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko ferma będąca przedmiotem niniejszej oceny Jest przedsięwzięciem mogąącym zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych Inwentarza). Ponadto zgodnie z pkt. 6 podpunkt 8a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 roku w sprawie rodzajów Instalacji mogących powodować znacząco zanieczyszczenie

S A M O R Z Ą D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./rel.: 957358100, faks: 957358111

poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości ferma do chowu drobiu o obsadzie powyżej 40.000 stanowisk dla drobiu zaliczona jest do instalacji mogących powodować znaczące zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całość. Tym samym planowane przedsięwzięcie zgodnie z ad. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (j. t. Dz. U. z 2020 roku, poz. 1219 ze zm.) wymaga pozwolenia zintegrowanego. Powierzchnia działki nr 10/1 wynosi 3,1338 ha.

W odniesieniu do treści opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu organ I instancji wskazał, że opinia ta ponownie negatywnie ocenia warunki realizacji przedsięwzięcia w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Burmistrz Trzciela w zaskarżonej decyzji nr 2/2019 odniósł się do opinii wydanej przez PPIS w Międzyrzeczu i podał co następuje: „Jak wskazuje się w orzecznictwie sądowo - administracyjnym, opinia wydana w formie postanowienia, w przeciwieństwie do tzw. postanowienia uzgodnieniowego, nie ma charakteru wiążącego i nie przesądza o treści rozstrzygnięcia organu prowadzącego postępowanie główne (zob. wyrok *WSA w Warszawie* z dnia 6 czerwca 2006 r., sygn. akt IV SA/Wa 140/06, CBOSA; zob. też m.in. wyrok *WSA w Warszawie* z dnia 8 kwietnia 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 1289/09, CBOSA; wyrok *WSA w Warszawie* z dnia 17 września 2010 r., sygn. akt IV SA/Wa 822/09, CBOSA, wyrok *WSA w Rzeszowie* z dnia 3 grudnia 2010 r., sygn. akt II SA/Rz 625/10, CBOSA; wyrok *WSA w Opolu* z dnia 29 czerwca 2015 r., sygn. akt II SA/Op 113/15, CBOSA; wyrok *WSA w Gdańsku* z dnia 18 lipca 2012 r., sygn. akt II SA/Gd 955/11, CBOSA; wyrok *WSA w Łodzi* z dnia 20 października 2011 r., sygn. akt II SA/Ld 810/11, CBOSA; wyrok *WSA w Poznaniu* z dnia 16 października 2013 r., sygn. akt II SA/Po 644/13)”.

Organ I instancji podniósł, że Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny wyraża stanowisko w sprawie jedynie w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych. Okoliczności sprawy nie dotyczące tychże wymogów nie powinny być uwzględniano w treści postanowienia opiniodawczego. Analiza zastrzeżeń i uwag Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu prowadziła do wniosku, że są one nietrafne, a to z tej przyczyny, że wnioskodawca na etapie postępowania w przedmiocie wydania tzw. decyzji środowiskowej nie musi przedstawiać pozwoleń emisyjnych w tym pozwolenia zintegrowanego.

W ocenie Burmistrza Trzciela nietrafne jest stwierdzenie Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu o klasyfikacji przedsięwzięcia jako zabudowy przemysłowej. Wypada zaznaczyć, że planowane obiekty nie odpowiadają charakterystyce zabudowy przemysłowej. Przedmiotowe przedsięwzięcie ma charakter typowo rolniczy. Specjalizacja produkcji rolnej (w tym produkcji zwierzęcej) nie prowadzi do zasadniczej zmiany charakteru uprawy roli czy chowu i hodowli zwierząt. Obiekty, których budowa jest przedmiotem rozpoznawanego wniosku służyć mają prowadzeniu działalności rolniczej czy też „działalności wytwórczej w rolnictwie w zakresie upraw rolnych oraz chowu i hodowli zwierząt, ogrodnictwa, warzywnictwa, leśnictwa i rybactwa śródlądowego”. Powszechnie przyjmuje się podział gospodarki na: rolnictwo, przemysł i usługi. Z braku definicji „zabudowy przemysłowej”, w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, należy przyjąć, że „zabudowa przemysłowa” to zespół obiektów służących produkcji innej niż produkcja roślinna czy zwierzęca lub służąca wydobywaniu czy poszukiwaniu i rozpoznawaniu kopalin. W tym stanie rzeczy przedsięwzięcie

nie wykazuje związku z „zabudową przemysłową”.

Zdaniem organu I instancji, nietrafne jest odwoływanie się Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego do przepisów dotyczących projektu zagospodarowania terenu. Wnioskodawca nie jest obowiązany do przedłożenia projektu (ani nawet do jego sporządzenia) na etapie postępowania w przedmiocie wydania tzw. decyzji środowiskowej. PPIS podniósł również, że „W raporcie nie przedstawiono podstawowych (orientacyjnych) danych technicznych planowanego budynku kurnika oraz rysunków (szkiców): rzutu poziomego i przekroju. Z raportu wynika, że powierzchnia hodowlana budynku wynosi ok. 7.300 m². Zgodnie z art. 29 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. nr 56 poz. 344) maksymalna obsada kur niosek wynosi 9 szt./m² powierzchni użytkowej podłogi w budynku. Po przeliczeniu maksymalna obsada kur w budynku kurnika wyniesie 65.700 szt. – 262,8 DJP (wg raportu 56.000 szt. – 224 DJP). Z powyższego wynika, że w raporcie maksymalną obsadę kur w budynku zaniżono o około 15%. Ma to zasadnicze znaczenie w przypadku wytwarzania i rozprzestrzeniania zanieczyszczeń ponieważ obliczanie emisji zanieczyszczeń oparte jest właśnie na liczności zwierząt. Przedstawiona w raporcie koncepcja projektu zagospodarowania terenu fermy jest nieczytelna, nie zawiera ona części opisowej i części rysunkowej sporządzonej na mapie w odpowiedniej skali. Ww. część raportu nie zawiera podstawowych danych i informacji o przedsięwzięciu. Właściwe funkcjonowanie fermy wymaga wyposażenia jej między innymi w specjalistyczne pojazdy, urządzenia i sprzęt rolniczy w zakresie transportu. Utrzymanie tych pojazdów i urządzeń we właściwym stanie czystości wymaga systematycznego czyszczenia i dezynfekowania. Autorzy raportu w swoim opracowaniu nie odnieśli się do tych zagadnień.”

Organ odnosząc się do powyższego zauważa, że decyzja środowiskowa wydawana jest na konkretną inwestycję, więc inwestor nie może realizować budowy kurnika o większej obsadzie niż ta wnioskowana przez inwestora i wskazana w decyzji środowiskowej. Sugerowanie, że obsada kurnika jest zaniżona nie jest zdaniem organu trafne, gdyż oznaczać to może, że na wykazaną ilość ptaków będzie przypadła większa powierzchnia kurnika. Zastosowany sprzęt i pojazdy do obsługi kurnika zostaną dostosowane do planowanej obsady. Odnosząc się do projektu zagospodarowania terenu organ zauważył wcześniej, że inwestor nie jest zobowiązany do jego przedłożenia, wnioskodawca na etapie ubiegania się o decyzję lokalizacyjną może taki projekt przedstawić jako pogładowy w celu ustalenia linii zabudowy. Jednakże w raporcie za strona 118 wśród załączników znajduje się mapa wydrukowana z SIP Gminy Trzciel z naniesionymi odległościami od działki inwestycyjnej do najbliższej zabudowy mieszkalnej jak również mapa z planem usytuowania budynku kurnika i innych obiektów towarzyszących. Organ zauważa, że w treści decyzji środowiskowej można wskazać, w zagospodarowaniu działki objętej inwestycją, obowiązek wykonania nasadzeń roślinności izolacyjnej średnio- i wysokopiennej chroniącej przed przedostawaniem się uciążliwości związanych z eksploatacją inwestycji na tereny sąsiadujące w celu ograniczenia lub eliminacji tych uciążliwości lub też nałożyć na inwestora obowiązek wykonania kompensacji przyrodniczej.

W kwestii zużycia wody organ ustalił, że autorzy raportu posłużyli się wskazaniem z Poradnika metodycznego w zakresie PRTR dla Instalacji do intensywnego chowu i hodowli drobiu, w którym średnie dobowe zużycie wody na osobnika wynosi 0,5 dm³, czyli 154 dm³/osobnika/cykl. Obliczenia zawarte w raporcie zostały zaaprobowane przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim. W pozostałym zakresie budzącym zastrzeżenia

Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu autorzy raportu wnieśli już szczegółowe wyjaśnienia. Burmistrz Trzcielea uznaje je za spójne i przekonujące. Ich uwzględnienie usuwa wątpliwości podnoszone przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu.

Organ I instancji wskazał, że nie przewiduje się wystąpienia oddziaływań, które mogą w sposób pośredni lub bezpośredni spowodować uszkodzenia dóbr materialnych znajdujących się w sąsiedztwie przedsięwzięcia. Zakład nie powoduje powstania wibracji. Nie przewiduje się również wystąpienia znaczącego oddziaływania na ludzi. Nie wyklucza się wystąpienia chwilowego przekroczenia natężenia hałasu, jednak będą to zdarzenia rzadkie, wręcz incydentalne. Praca zakładu nie spowoduje także zanieczyszczenia atmosfery substancjami niebezpiecznymi.

W odniesieniu do uwag, że w przedstawionym raporcie autorzy nie odnieśli się do stężeń odorów organ I instancji wskazał, że nie stanowi to przedmiotu opracowania, jednak trzeba nadmienić, że w Polsce nie przeprowadzono do tej pory sformalizowanych działań legislacyjnych mających na celu wprowadzenie ustawy o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej. Zatem można się tylko opierać na sugestjach i opiniach mieszkańców czy na przepisach ustanowionych w innych krajach Unii Europejskiej. Źródłem powstawania zanieczyszczeń gazowych w budynkach Inwentarskich są zwierzęta, ich odchody, pasza oraz praca urządzeń i procesy technologiczne. Oddziaływanie obiektu uzależnione jest od wielu czynników m.in. rodzaju zwierząt, sposobu ich żywienia, systemu utrzymania (ściółkowy, bezściółkowy), właściwości odchodów ich składowania i częstotliwości usuwania, czyszczenia stanowisk, sposobu wentylacji oraz parametrów meteorologicznych (temperatura, prędkość i kierunek wiatru, wilgotność) (Kodeks 2016, Myszograj, Puchalska 2012, Friedrich 2014, Marszałek M. I In., 2011). Odnosząc się do kwestii odorów, organ zaznaczył, że wnioskodawca będzie stosował m.in. tzw. metody żywieniowe, prowadzące do wydatnego zmniejszenia emisji. Literatura przedmiotu potwierdza, że właściwa kompozycja pasz i dodatków (dostosowana m.in. do poziomu aktywności ptaków oraz do ich wieku) i dobór właściwej ilości paszy może prowadzić do zmniejszenia produkcji związków odorotwórczych o kilkadziesiąt procent (np. zastosowanie enzymów prowadzi do ograniczenia wydalania fosforu przez ptaki o 50 % - Knowlton I In. 2007; z kolei ograniczenie białka ogólnego w dawce pokarmowej może prowadzić do zmniejszenia wydalania azotu o 30 % - Potkański, Sapek 1997). Techniki przewidziane przez wnioskodawcę są zgodne z decyzją Komisji (UE) z dnia 15 lutego 2017r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE I pozwolą na zminimalizowanie wpływu planowanego przedsięwzięcia na jakość powietrza atmosferycznego w zakresie emisji substancji złośliwych.

Artykuł 222 ust. 5. ustawy p.o.ś. mówi, że „Minister właściwy do spraw klimatu, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, może określić, w drodze rozporządzenia, wartości odniesienia substancji zapachowych w powietrzu i metody oceny zapachowej jakości powietrza”. Autorzy raportu w tabeli na stronie 96 przedstawili związki odorotwórcze wytwarzane przez bakterie zasiedlające odchody i jednocześnie odnieśli się do sposobu ograniczenia emisji odorów na stronach od 95 do 99 raportu.

W świetle art. 52 ust. 1 pkt 11 p.o.ś. istnieje wymóg zawarcia w raporcie analizy możliwych konfliktów społecznych – według stanu obowiązującego w 2017 r. Opis konfliktów przedstawiono w raporcie na stronach od 109 do 110. Obecnie artykuł ten został uchylony przez ustawodawcę.

Organ nie stwierdził ryzyka przekroczenia norm emisji gazów i pyłów z rozporządzeniu

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 10, poz. 87), przynajmniej poza marginesem tolerancji przewidzianym w tym akcie normatywnym. Jest to tym bardziej istotne, iż w sytuacji braku wiążących norm w zakresie standardów zapachowych, podstawowym narzędziem ochrony środowiska atmosferycznego są właśnie wartości odniesienia dla gazów i pyłów. Uciążliwości związane ze związkami odorotwórczymi nie przekroczą wartości przeciętnych typowych dla obszarów wiejskich. Organ wskazuje, że w przypadku niemożliwego dziś do przewidzenia przekroczenia „przeciętnej miary” emisji przez wnioskodawcę właściciele okolicznych nieruchomości będą mogli powołać się na zakaz, o którym mowa w art. 144 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (tekst jednolity z dnia 10 maja 2018 r.: Dz. U. z 2018 r., poz. 1025), co stanowi to dodatkową gwarancję ich praw. Emisje przekraczające poziom dopuszczony przez prawo z pewnością spotkają się ze stanowczą reakcją Wojewódzkiego Inspektora Ochrony środowiska. Nie ma natomiast należytych podstaw, by zakładać a *priori* przekroczenie przez prowadzącego projektowane przedsięwzięcie norm emisji już na etapie starań o wydanie tzw. decyzji środowiskowej. Organ dodał, że wizyta przedstawicieli społeczeństwa na terenie istniejących kurników należących do Inwestora stanowiła element, dzięki któremu zostały rozwiane wątpliwości dotyczące emisji odorów i negatywnego, jako całości, wpływu inwestycji na środowisko.

Organ I instancji wyjaśnił, że kluczowym materiałem dowodowym w sprawie okazało się postanowienie uzgodnieniowe Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gorzowie Wielkopolskim. Jak wskazano wyżej, w świetle dominującego stanowiska judykatury, treść takiego postanowienia jest wiążąca dla organu decydującego w sprawie. Treść ww. aktu administracyjnego okazała się wiarygodna, spójna i przekonująca. Ustalenia zawarte w powyższym akcie (będącym dokumentem urzędowym) korzystają z domniemania prawdziwości. Regionalny Dyrektor niewątpliwie należy do wyspecjalizowanych organów ochrony przyrody, dysponuje niekwestionowaną wiedzą specjalną i doświadczeniem, działa z pomocą wysoce wykwalifikowanej kadry. Ustalenia Regionalnego Dyrektora Burmistrz Trzciela przyjmuje za własne. Burmistrz Trzciela za własne przyjmuje też ustalenia zawarte w opinii Marszałka Województwa Lubuskiego. Marszałek trafnie rozpoznał ryzyko związane z realizacją przedsięwzięcia i sformułował wymogi odpowiadające stwierdzonemu poziomowi ryzyka.

Zgodnie z zapisami art. 77 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, organ właściwy do wydania pozwolenia zintegrowanego opiniuje dane przedsięwzięcie, jeżeli jest ono kwalifikowane jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t.j. Dz.U. z 2020 r. poz. 1219 z późn. zm.). Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. z 2014 r. poz. 1169) wymienia instalacje pkt 6.8)a) – do chowu lub hodowli drobiu lub świń o więcej niż 40 000 stanowisk dla drobiu. Instalacje wymagające pozwolenia zintegrowanego muszą spełniać wymagania ochrony środowiska wynikające z najlepszych dostępnych technik. Dla planowanego przedsięwzięcia określone zostały one w Decyzji Wykonawczej Komisji z dnia 15 lutego 2017 r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do Intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (UE. 2017/302) z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

(zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola). Jak wykazano w Raporcie na terenie planowanego przedsięwzięcia nie panują niekorzystne warunki gruntowo- wodne. W przypadku instalacji wymagającej pozwolenia zintegrowanego na etapie składania wniosku o jego wydanie należy postępować w myśl art. 208 ust. 2 pkt 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska.

Organ I instancji wskazał, że wnioskodawca wywiązał się z obowiązków nałożonych przez ustawodawcę w zakresie treści raportu, w szczególności przedstawił wymaganą liczbę wariantów przedsięwzięcia, odniósł się w należyty sposób do wpływu przedsięwzięcia na poszczególne elementy środowiska oraz zawarł w raporcie analizę kwestii możliwych konfliktów społecznych. Na marginesie wypada zauważyć, że ustawodawca wprowadzając wymóg takiej analizy, nie precyzuje wymaganego poziomu jej szczegółowości oraz nie wiąże żadnych negatywnych konsekwencji z ewentualną nietrafnością takiej analizy. Rezultat badań zawarty w raporcie z konieczności ma charakter prognozy nastrojów społecznych. Nie można zapewnić, że w każdym wypadku prognoza okaże się trafna. W ocenie organu ponadto wnioskodawca słusznie wskazywał, że nie każdy stan rozbieżności stanowisk, sporu, napięcia można nazwać „konfliktem”, gdyż - w świetle ustaleń leksykograficznych - „konflikt” to „przedłużająca się niezgoda między stronami” bądź „różnica między wartościami, postawami, której nie sposób usunąć” (zob. Internetowy Słownik Języka polskiego PWN oprac. przez L. Drabik w oparciu o Słownik 100 tysięcy potrzebnych słów pod red. J. Bralczyka, Warszawa 2005).

Przed oceną przedstawionych w raporcie wariantów przedsięwzięcia organ wziął pod uwagę, że w myśl art. 66 ust. 1 pkt 5 i 6 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko raport co do zasady powinien zawierać opis trzech wariantów. Wskazać należy, że obowiązek ten nie ma charakteru bezwzględny (zob. wyrok NSA z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt II OSK 1729/16, CBOSA). Przedstawione warianty odpowiadają wymogom ustawowym, w szczególności odpowiadają cesze racjonalności, a wariant alternatywny nie ma charakteru pozornego. Opis analizowanych wariantów autorzy raportu przedstawili na stronach od 37 do 41.

Burmistrz Trzciana przed wydaniem rozstrzygnięcia rozważył kwestię oddziaływania zasad przezorności (ostrożności) i prewencji (zapobiegania) na przedmiotowe postępowanie. Zasady przezorności i prewencji wyrażono w art. 191 ust.2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dawniej: art. 174 ust. 2 TWE) oraz w art. 6 ustawy Prawo ochrony środowiska.. Do istoty zasady przezorności należy obowiązek przewidywania konsekwencji działań korzystającego ze środowiska. Natomiast sens zasady prewencji sprowadza się do zapobiegania negatywnym skutkom korzystania ze środowiska, nawet jeśli - po wszechstronnej i dogłębnej analizie - pozostają one w części nierozpoznane. Przejawem oddziaływania powyższych zasad (zazwyczaj rozpatrywanych łącznie, a nawet uznawanych za nierozdzielne) w polskim prawie jest, przykładowo, obowiązek zastosowania najlepszych dostępnych technik (BAT) czy najlepszych dostępnych technologii, których użycie jest racjonalne ekonomicznie (BETNA) - w sytuacjach prawem przewidzianych. Niewątpliwie z powyższych zasad wypływa także obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. We właściwym stosowaniu zasad przezorności i prewencji niewątpliwie może być pomocna treść komunikatu Komisji Europejskiej: „Komisja Europejska uznaje, iż w przypadkach, w których należy jednak podjąć działanie, środki oparte na zasadzie przezorności powinny:

- być proporcjonalne do wybranego poziomu ochrony (proporcjonalność oznacza dopasowanie środków do wybranego poziomu ochrony. Rzadko udaje się zminimalizować ryzyko do zera. Całkowity zakaz w niektórych przypadkach nie będzie stanowił proporcjonalnego środka, w innych

będzie Jedyną możliwą odpowiedzią na dane zagrożenie)

- być niedyskryminacyjne (w podobnych sytuacjach należy wprowadzać podobne środki, różne sytuacje nie powinny być traktowane w taki sam sposób, chyba że istnieją ku temu obiektywne przesłanki),

- wykazywać spójność ze środkami wprowadzonymi wcześniej (wprowadzane środki powinny mieć porównywalny zasięg i charakter do środków wprowadzonych wcześniej w podobnych dziedzinach, w przypadkach, w których dostępne są pełne dane naukowe)

- opierać się na ocenie potencjalnych kosztów i korzyści podjęcia działania/niepodjęcia działania (...),

- podlegać rewizji w świetle nowych danych (...), - umożliwiać wskazanie podmiotu odpowiedzialnego za dostarczenie dowodów naukowych" (cyt. za: M. Pchaiek, Komentarz do art. 6, [w:] M. Górski, M. Pchaiek, W. Radecki, Prawo ochrony środowiska. Komentarz, Warszawa 2011, System Informacji Prawnej Legalis, dostęp elektroniczny).

Organ podał, że wyraźnie zatem akcentowane jest znaczenie zasady proporcjonalności (tzn. odpowiedniości, adekwatności środków, które mają prowadzić do zamierzonego celu). Wysoce wyspecjalizowane gospodarstwa rolne (w tym służące hodowli i chowowi kur) nie są w europejskim rolnictwie zjawiskiem nowym. Wynika stąd, że nie ma rzeczywistych podstaw traktowania Ich jako przedsięwzięć o nierozpoznanych skutkach, ściągających wielkie niebezpieczeństwo dla poszczególnych elementów przyrodniczych czy dla życia i zdrowia ludności. Stanowisko, w myśl którego wystąpienie choćby najmniejszego prawdopodobieństwa negatywnego zjawiska należy zrównać ze stanem pewności jest, w ocenie organu, trudne do obrony. W zasadzie podobne postawienie sprawy jest niedopuszczalne, poza przypadkami dotyczącymi wprost materii z tzw. dyrektywy siedliskowej i ptasiej, gdzie tak radykalne podejście w stosowaniu prawa środowiskowego znajduje umocowanie w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej (por. wyrok TSUE z dnia 7 września 2004 r. w sprawie C-127/02). Przy rozważaniu zasad przezorności i prewencji nie sposób pominąć treści normatywnej art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2020 r., poz. 1219 ze zm.), który mówi, że „Kto podejmuje działalność, której negatywne oddziaływanie na środowisko nie jest jeszcze w pełni rozpoznane, jest obowiązany, kierując się przezornością, podjąć wszelkie możliwe środki zapobiegawcze”.

Organ zważył też, że właściwie pojmowana funkcja regulacji środowiskowych sprowadza się do znalezienia równowagi między ochroną zasobów przyrody, a prawami jednostek (w tym np. prawem własności, wolnością gospodarczą - zob. np. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 24 czerwca 2010 r., sygn. II SA/Go 303/10, CBOSA).

Burmistrz Trzciela po ponownym przeanalizowaniu sprawy, otrzymanych opinii i uzgodnień, po analizie uzupełnionego raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie stwierdził wystąpienia przesłanek, które pozwalałyby na odmowę ustalenia środowiskowych uwarunkowań na realizację przedsięwzięcia i jednocześnie wiązałyby się z obowiązkiem takiej odmowy. Judykatura słusznie podkreśla, że decyzja w przedmiocie środowiskowych uwarunkowań nie ma charakteru uznaniowego; przeciwnie - katalog podstaw odmowy określenia uwarunkowań jest zamknięty - zob. np. wyrok WSA w Gorzowie Wielkopolskim z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt II SA/Go 110/15, CBOSA: „odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań może nastąpić jedynie w przypadkach określonych w ustawie z 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko. Przesłanki odmowy polegać przy tym mogą wyłącznie na: niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z miejscowym

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

planem zagospodarowania przestrzennego, odmowie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający, braku zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w Innym wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust. 1 ustawy, wykazania znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 34 ustawy (art. 81 ust. 2 ustawy), wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z ad. 38j p.w. (ad. 81 ust. 3 ustawy). Jeżeli natomiast żadna z wymienionych wyżej okoliczności nie zachodzi, organ jest obowiązany do określenia środowiskowych uwarunkowań" (zob. też wyrok WSA w Łodzi z dnia 22 maja 2013 r., sygn. akt II SA/Łd 285/13, CBOSA; wyrok WSA we Wrocławiu z dnia 4 grudnia 2014 r., sygn. akt II SAAA/r 689/14, CBOSA).

Odnosząc się do całej sprawy oraz protestów mieszkańców Burmistrz Trzciela zauważył, że protesty te dotyczą tych samych problemów, o których była mowa w poprzedniej części postępowania. W zaskarżonej decyzji nr 2/2019 w jej uzasadnieniu organ obszernie przedstawił swoje stanowisko oraz odniósł się do zarzutów opierając się na obowiązujących ustawach, dyrektywach unijnych oraz wyrokach sądów.

W obecnie prowadzonym postępowaniu zdaniem jednej ze stron tego postępowania regulacje normatywne nie określają parametrów wielkości stężeń substancji zapachowych w powietrzu. Strona zauważa, że ustawowe upoważnienie w tym zakresie nie zostało dotychczas wykonane (ad. 222 ust. 5 p.o.ś.). Odnośnych regulacji nie zawado także w przepisach prawa wspólnotowego, co zdaniem strony nie oznacza, że analiza uciążliwości z tym związanych może być przez organ pomijana. Strona przytoczyła też art. 52 ust. 1 pkt 11 ustawy prawo ochrony środowiska odnoszący się do wymogu zawarcia w raporcie analizy możliwych konfliktów społecznych.

Organ zważył, że na stronie 109 i 110 autorzy raportu odnieśli się do możliwych konfliktów społecznych, przedstawiając je następująco:

„Wszystkich ewentualnych, możliwych konfliktów społecznych nie da się do końca przewidzieć i określić. Ich przyczyną mogą być subiektywne odczucia, nie zawsze związane z rzeczywistym, udowodnionym naruszeniem lub nie przestrzeganiem obowiązującego prawa. Często powodem konfliktu jest nieświadomość istniejących możliwości technicznych i technologicznych lub brak fachowej wiedzy. Zdarza się także, że konflikty wiążą się z syndromem NIMBY (Not In My Back Yard) tzn. wszędzie tylko nie na moim podwórku, koło mnie), czyli protestowaniu przeciw jakimkolwiek Inwestycjom w swoim otoczeniu. Przyczyną konfliktów społecznych związanych z realizacją różnego rodzaju inwestycji może być zagrożenie interesów osób trzecich. Wymagania dotyczące ochrony interesów osób trzecich zależą od przeznaczenia terenu i uwarunkowań lokalnych. Pod pojęciem interesów osób trzecich należy rozumieć przede wszystkim możliwość zabudowy własnej działki oraz możliwość prowadzenia działalności, którą dopuszczają przepisy miejscowe. Granice praw i interesów określają przepisy prawa materialnego, ze szczególnym uwzględnieniem przepisów techniczno - budowlanych, obowiązujących Polskich Norm oraz innych przepisów zawartych w aktach normatywnych, w tym wydanych dla ochrony środowiska. Zgodnie z zapisami ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz.U. z 2019 r., poz. 1186 z późn. zm.) ochrona interesów osób trzecich obejmuje ochronę przed:

- pozbawieniem zapewnienia dostępu do drogi publicznej;
- pozbawieniem możliwości korzystania z wody, kanalizacji, energii elektrycznej i ciepłej oraz ze

środków łączności;

- pozbawieniem dopływu światła dziennego do pomieszczeń przeznaczonych na pobyt ludzi;
- uciążliwościami powodowanymi przez hałas, wibracje, zakłócenia elektryczne i promieniowanie;
- zanieczyszczeniem powietrza, wody i gleby.

Inwestycja nie wymaga wywłaszczeń i wykupu, które mogłyby być podłożem konfliktów społecznych. W bezpośrednim otoczeniu Inwestycji znajdują się grunty rolne oraz droga. Ochronę uzasadnionych interesów osób trzecich gwarantuje przede wszystkim wykonanie projektowanej inwestycji według najnowszych technologii i zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa budowlanego.

Na chwilę obecną nie przewiduje się wystąpienia Konfliktów społecznych na etapie budowy kolejnych kurników, za czym przemawiają następujące kwestie:

- przeprowadzone obliczenia w zakresie rozprzestrzeniania hałasu i zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego nie wykazały występowania przekroczeń wartości dopuszczalnych na terenach chronionych,
- ze względu na przewidziane do zastosowania rozwiązania techniczne projektowany obiekt nie będzie stanowił zagrożenia dla środowiska wodno - gruntowego na analizowanym terenie,
- projektowana działalność nie będzie naruszała Interesów osób trzecich i nie będzie ograniczała możliwości korzystania z terenów sąsiednich.

Jeśli jednak jakiegokolwiek konflikty wystąpią nie będą miały charakteru pozalokalnego. W takiej sytuacji wskazane jest podjęcie negocjacji. Istotą negocjacji społecznych jest dostrzeganie alternatywnych układów odniesienia i sposobów działania. Negocjacje są więc sposobem rozwiązywania doraźnych sytuacji konfliktowych o różnym charakterze".

Również zarzut strony o braku odniesienia się do przepisu "art. 47 pkt 1 lit, a, pkt 2 p.o.ś.", który nie odwołuje się do obowiązujących, dopuszczalnych norm — substancji szkodzących środowisku, lecz nakazuje ogólną ocenę wpływu inwestycji na zdrowie ludzi i warunki ich życia oraz ocenę środków zapobiegających negatywnemu oddziaływaniu nie jest w ocenie organu do końca trafiony, ponieważ w tabeli na stronie 90 autorzy raportu przedstawili zestawienie maksymalnych wartości stężeń w sieci receptorów, a na stronie 90 i 91 dokonano oceny ich oddziaływania na teren Inwestycji I na środowisko. Szczegółowa ocena stężeń wszystkich zanieczyszczeń zawarta jest w załączonych do raportu wydrukach obliczeń komputerowych. Organ dodał, że w 2020 roku ustawodawca w ustawie p.o.ś, (t.j. Dz.U. z 2020r., poz. 1219 ze zm.) uchylił wyżej przytoczone artykuły.

Strona postępowania postawiła kolejny zarzut i stwierdziła, że na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 2a ustawy o ochronie środowiska wnioskodawca powinien przedłożyć wykonaną na ten cel inwentaryzację przyrodniczą, która stanowi załącznik do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Inwentaryzacja przyrodnicza to zbiór badań terenowych przeprowadzonych na potrzeby scharakteryzowania elementów środowiska przyrodniczego. Wynikiem inwentaryzacji przyrodniczej powinien towarzyszyć opis zastosowanej metodyki - autorzy raportu w punkcie 8 na stronie 81 do strony 85 opisali działania minimalizujące oddziaływania na środowisko przyrodnicze. Ponownie organ zauważył, że ustawodawca w 2020 roku uchylił wyżej przytoczony art. 66 ustawy p.o.ś,

Inna strona postępowania twierdzi, że „wyrzucana przez wentylatory gnojowica, oraz odprowadzanie wód opadowych z fermy bezpośrednio do gruntu doprowadzi w konsekwencji do skażenia wód gruntowych” jest zapewne nieprozumieniem i niewłaściwą interpretacją zapisów raportu

oddziaływania na środowisko. Gnojowica nie będzie wyrzucana przez wentylatory. Urządzenia te służą do wentylacji hal kurnika, a więc do odprowadzania zanieczyszczonego powietrza na zewnątrz budynku.

Ze względu na brak wskazania konkretnego rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w wodę, organ uzgadniający nałożył warunek poboru wody z wodociągu na etapie eksploatacji. Wobec braku przedstawienia w raporcie jakichkolwiek informacji dotyczących wpływu własnego ujęcia wody, a zatem braku możliwości oceny jego oddziaływania potencjalnego, jest to rozwiązanie korzystniejsze pod względem środowiskowym. Z dokumentów, którymi dysponuje Urząd Miejski w Trzcielu wynika, że inwestor wystąpił do Starosty Międzyrzeckiego o zatwierdzenie (w formie decyzji) projektu robót geologicznych na wykonanie otworu hydrogeologicznego dla ujęcia wód podziemnych z utworów czwartorzędu na działce nr 10/1, obręb Sierczynek, gmina Trzciel, powiat międzyrzecki, woj. lubuskie na okres do 01 listopada 2023 r. sporządzonego w sierpniu 2019r. przez uprawnionych geologów. Szacowane zapotrzebowanie na wodę do celów technologicznych (pojenie drobiu) określa się na poziomie 8624 m³ rocznie. Woda wykorzystywana będzie także do mycia pomieszczenia i urządzenia do sortowania jaj w szacowanej ilości ok. 49,3 m³ rocznie. Woda będzie także wykorzystywana do mycia kurnika oraz placu załadunkowego po ladowaniu obornika. W procesie czyszczenia zastosowane będą myjki wysokociśnieniowe, co ograniczy zapotrzebowanie na wodę w tym zakresie. Ścieki przemysłowe odprowadzane będą do zbiorników bezodpływowych o pojemności łącznej co najmniej 180 m³. Z pozostałych terenów wody opadowe i roztopowe odprowadzane będą powierzchniowo na terenie fermy lub też do zbiornika ppoż. Zapotrzebowanie na wodę do celów socjalno-bytowych będzie niewielkie. Powstające ścieki bytowe, zarówno z obiektu kurnika, jak i budynku mieszkalnego planowanego na terenie zakładu, odprowadzane będą do poszczególnych zbiorników bezodpływowych.

Podkreślić należy, że na żadnym z etapów postępowania nie ujawniło się niebezpieczeństwo znaczącego negatywne oddziaływania przedsięwzięcia na Obszar Natura 2000. Inwestycja położona jest poza obszarowymi formami ochrony przyrody. W odległości ok. 2 km na północ od terenu przedsięwzięcia rozciąga się obszar Natura 2000 Jeziora Pszczewskie i Dolina Obrzy PLB08005 oraz Rynna Jezior Obrzańskich PLH080002. Ze względu na rodzaj Inwestycji, rozwiązania zastosowane na terenie fermy oraz lokalizację, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska jednoznacznie wykluczył możliwość znaczącego (kwalifikowanego) wpływu przedsięwzięcia na wskazane formy ochrony przyrody. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest na obszarze Jednolitej Części Wód Podziemnych nr 59. Stan ilościowy oraz stan chemiczny określono jako dobry. Osiągnięcie celów środowiskowych oceniono jako niezagrażone. Celami środowiskowymi dla tej części wód jest dobry stan chemiczny i ilościowy. Przedsięwzięcie zlokalizowane jest poza obszarem głównych zbiorników wód podziemnych.

Ponadto, inwestycja leży na obszarze Jednolitej Części Wód Powierzchniowych Obra od wypływu z jeziora Rybojadło do Paklicy RW6000241878799. Jest to naturalna część wód. Jej stan oceniono jako zły, a osiągnięcie celów środowiskowych jako zagrożone. Celami środowiskowymi dla opisywanej jcw jest dobry stan ekologiczny oraz stan chemiczny wód. Rozpatrywana inwestycja nie ma wpływu na stan wód, którego utrzymanie lub poprawa jest ważnym czynnikiem dla ochrony siedlisk lub gatunków występujących na obszarach chronionych zlokalizowanych na wyżej wskazanych jednolitych częściach wód. Z tych samych względów przedsięwzięcie nie będzie miało wpływu na ewentualne zmiany klimatu, nie będzie znaczącym źródłem gazów cieplarnianych, nie będzie związane

także z zajęciem terenów pochłaniających tego typu gazy. Podobnie, nie wpłynie na możliwość retencji wód powodziowych na tych terenach.

Mając na uwadze lokalizację przedsięwzięcia poza obszarami chronionymi, charakter zaplanowanych w jego ramach działań oraz dotychczasowy sposób zagospodarowania przedmiotowego terenu nie przewiduje się negatywnego oddziaływania inwestycji na etapie realizacji, eksploatacji i likwidacji na środowisko przyrodnicze, w tym na bioróżnorodność rozumianą jako liczebność i kondycja populacji występujących gatunków, w szczególności gatunków chronionych. Nie przewiduje się również negatywnego oddziaływania na krajobraz. Ze względu na lokalizację planowanej Inwestycji poza obszarami Natura 2000 nie przewiduje się negatywnego oddziaływania na przedmioty ich ochrony, integralność obszarów Natura 2000 lub Ich powiązanie z innymi obszarami.

Ze względu na szczegółowy i jednoznaczny opis planowanej do zastosowania technologii oraz stosowanych środków mających na celu zmniejszenie uciążliwości dla środowiska, w związku z planowanym przedsięwzięciem, nie stwierdzono konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o ooś,

Inwestycja, ze względu na rodzaj, kategorię i ilość substancji niebezpiecznej, nie jest zaliczona do zakładów mogących być źródłem poważnej awarii, o których mowa w art. 248 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (t. j. Dz.U. z 2020r. poz. 1219 ze zm.), Jednocześnie jej oddziaływanie nie obejmuje swoim zasięgiem obiektów zabytkowych podlegających ochronie, Ze względu na rodzaj inwestycji nie ma także podstaw do rozpatrywania konieczności utworzenia obszaru ograniczonego użytkowania, o którym mowa w art. 135 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska. W sąsiedztwie Inwestycji brak jest podobnego rodzaju zakładów, wobec czego możliwość oddziaływań skumulowanych należy uznać za mało prawdopodobną.

Ponadto ze względu na charakter oddziaływania, wielkość emitowanych zanieczyszczeń oraz lokalizację inwestycji w znacznej odległości od granic państwa, a także lokalny zakres oddziaływania, nie stwierdzono również konieczności przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko.

W celu ograniczenia lub eliminacji uciążliwości związanych z eksploatacją kurnika zalecono w zagospodarowaniu działki objętej inwestycją nasadzenie roślinności średnio-i wysokopiennej.

Odwołanie od wyżej wskazanej decyzji wnieśli w przepisany do tego terminie Ryszard Marmajewski oraz Zyta Marmajewska, Piotr Żak, Zdzisława Rybickiej i Marek Szpyrka.

Skarżący podali, że decyzja organu I instancji została wydana z naruszeniem m.in. 1) art. 7, art. 8. § 1, art. 9, art. 10. § 1, art. 29, art. 36. § 1, 49. § 2, art. 58. § 1, 2 i 3, art. 59. § 1, art. 106. § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks Postępowania Administracyjnego (tj. Dz. U. z 2020 r. poz. 256, 695, 1298, 2320, z 2021 r. poz. 54, 187) zwanej w dalszej części KPA;

2) art. 77 ust. 9 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tj. Dz. U. z 2021 r. poz. 247).

W ocenie skarżących, postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia rażąco narusza zapis art. 7 ustawy KPA poprzez nieuwzględnienie interesu społecznego wynikającego z niosącego za sobą zagrożenie epidemiologiczne charakteru przedsięwzięcia. Planowane przedsięwzięcie uwzględnia budowę kurnika o obsadzie 56,000 szt. Uzgodnienie warunków budowy fermy drobiu w bezpośrednim sąsiedztwie zabudowy zagrodowej

S A M O R Z A D O W E K O Ł E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

oraz w zasięgu, dla którego w razie wystąpienia zachorowalności na H5N8 (ptasią grypę) wyznaczony zostanie obszar zapowietrzony i zagrożony zachorowalnością narusza dobro mieszkańców zamieszkujących teren znajdujący się w potencjalnym obszarze zapowietrzonym i zagrożonym. Biorąc pod uwagę potwierdzone przypadki zakażenia ludzi ptasią grypą należy uznać, że lokalizacja obiektu fermowego mogącego stanowić potencjalne ognisko zachorowania stanowi istotne zagrożenie dla bezpieczeństwa zdrowotnego osób zamieszkujących tereny sąsiadujące z projektowaną do budowy fermą. Ponadto biorąc pod uwagę zasięg obszarów zagrożonych i zapowietrzonych w razie wystąpienia ogniska ptasiej grypy, organ prowadzący postępowanie nie ujął jako stron postępowania właścicieli drobiu, którzy w przypadku wystąpienia zachorowalności na ptasią grypę w projektowanym obiekcie zmuszeni będą do likwidacji przydomowych stad drobiu lub ograniczenia wypuszczania utrzymywanego drobiu poza pomieszczenia inwentarskie, zamieszkujących tereny uznane za obszar zapowietrzony lub zagrożony wystąpieniem wysoce zjadliwej ptasiej grypy (dowód: Artykuł informujący o stwierdzonym przypadku przeniesienia patogenu wirusa ptasiej grypy na człowieka. <https://www.focus.tl/artvku/rosia%20merwszv-na-swiecie-nrzvpadck-7.aknzcnia-ludzi-i:tasiaurvna-h5n8>).

Skarżący podali, że organ prowadzący postępowanie pismem GP.6220.2.2017.JG z dnia 14 stycznia 2020 r. wezwał inwestora poprzez pełnomocnika do złożenia uzupełnienia raportu w terminie 30 dni od dnia otrzymania wezwania. Zgodnie z datą odbioru wezwania znajdującą się na zwrotce pełnomocnik wezwanie odebrał dnia 20 stycznia 2020 r. Termin złożenia uzupełnienia do raportu minął 19 lutego 2020 roku. Do końca upływu tego terminu do organu prowadzącego postępowanie nie wpłynęło uzupełnienie raportu do którego Inwestor został wezwany. W aktach sprawy brak jest wniosku o przedłużenie terminu wypełnienia wezwania, złożonego w wymaganym okresie. Natomiast w aktach sprawy znajduje się wniosek z dnia 31 marca 2020 r, złożony przez Jakuba Smakulskiego, na którym to brak jest daty wpływu do organu prowadzącego postępowanie, o przedłużenie terminu na złożenie wymaganych uzupełnień do raportu. Podpisujący wniosek o przedłużenie terminu złożenia uzupełnień do raportu nie posiadał do tego stosownych uprawnień (nie dołączono pełnomocnictwa, brak zmiany pełnomocnika, czy też rezygnacji z pełnomocnika). Wniosek z przyczyn formalnych winien zostać odrzucony przez Organ prowadzący postępowanie. Pomimo braku wniosku o przywrócenie terminu do złożenia uzupełnienia Organ prowadzący postępowanie postanowieniem GP.6220.2.2017.JG z 31 marca 2020 r. wydłużył termin złożenia uzupełnienia do przedmiotowego raportu. Postanowienie to, wydane niezgodnie z art. 58 KPA podważa zaufanie stron co do rzetelności prowadzonego postępowania. Postanowienie zostało wydane z naruszeniem prawa. Ponadto należy zauważyć, że w myśl KPA upłynął termin na załatwienie sprawy, wnoszący o przedłużenie terminu w żaden sposób nie wykazał, że uchybienie terminu nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych. Organ prowadzący potraktował wniosek uznaniowo i bezpodstawnie przychylił się do prośby wnioskodawcy, który jak wcześniej wykazano nie miał prawa do złożenia przedmiotowego wniosku.

Zdaniem skarżących, organ w nienależyty sposób poinformował strony zarówno o wezwaniu do złożenia uzupełnień do raportu jak i o wadliwie wydanym postanowieniu o przedłużeniu terminu złożenia przedmiotowych wyjaśnień. W aktach sprawy znajduje się informacja o zawiadomieniu wyłącznie pełnomocnika, Inwestora, oraz stron postępowania zawartych w aktach sprawy. Podniesiono fakt, iż jeśli Inwestor działa przez pełnomocnika, korespondencja winna być kierowana wyłącznie do pełnomocnika, w aktach sprawy brak jest żądania wysyłania korespondencji zarówno do Inwestora jak i pełnomocnika. Postępowanie zgodnie z zapisami ustawy o udostępnianiu informacji o

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

środowisku, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wskazane jest, że postępowanie to winno być prowadzone z udziałem społeczeństwa. Społeczeństwo o postępowaniu zostało powiadomione w końcowej fazie postępowania, co przyczyniło się do wykluczenia udziału społeczeństwa w znacznej części postępowania.

Skarżący wskazali również, że organ przyjmując wniosek o przedłużenie terminu na złożenie uzupełnienia do raportu przekroczył termin załatwienia sprawy o czym nie poinformował stron postępowania zgodnie z art. 36. § 1 KPA. Zaniechanie to czyni bezprzedmiotowym dalsze czynności podejmowane przez urząd. Ponadto, organ prowadzący postępowanie na etapie przed wydaniem decyzji obwieszczeniem poinformował społeczeństwo o przedłużeniu terminu załatwienia sprawy (obwieszczenie GP.6220.2.2017.JG z dnia 7 stycznia 2021). Zgodnie z informacją zawartą na druku obwieszczenia zostało ono skierowane do mieszkańców gminy Trzciel poprzez wywieszenie na tablicach ogłoszeń w Urzędzie Miasta i Gminy Trzciel, w Sierczynku, Żydowic, Sierczu, Żydowic, Rybojadach, Świdwowie, Jasieńcu i umieszczenie na stronie internetowej BIP Urzędu Miasta i Gminy Trzciel.

Jak wskazali skarżący, weryfikacja prawidłowości poinformowania społeczeństwa o wydłużonym terminie załatwienia sprawy wykazała dwa zasadnicze błędy, podważające w świetle zapisów art. 49. § 2 KPA skuteczność zawiadomienia. Na tablicy informacyjnej w m. Siercz na ogłoszeniu nie wskazano dat wywieszenia ogłoszenia (w załączeniu zdjęcie ogłoszenia zamieszczonego na tablicy ogłoszeń). Podobny błąd popełniono na obwieszczeniu wywieszonym w m. Żydowo. Na tym obwieszczeniu brak jest wyróżnionej nazwy miejscowości, co pozwoliłoby przyporządkować zdjęcie do konkretnej miejscowości. Na tablicach informacyjnych w miejscowościach Jasieniec i Świdwowie ogłoszenia nie zostały zamieszczone (w załączeniu dokumentacja fotograficzna tablic we wskazanych miejscowościach). Popełnione błędy świadczą w ocenie skarżących o nierzetelnym załatwieniu sprawy i zignorowaniu prawa społeczeństwa do czynnego udziału w postępowaniu.

Skarżący wskazali, że organ w trakcie postępowania uzyskał sprzeczne opinie: Państwo Powiatowy Inspektor Sanitarny odmówił uzgodnienia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia, natomiast Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. Marszałek Województwa Lubuskiego uzgodnił realizację przedsięwzięcia. Zgodnie z art. 77 ust. 9 ustawy OOŚ organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie. W aktach sprawy brak jest śladu po wymaganych uzgodnieniach z organami uzgadniającymi przedsięwzięcie, Brak tego uzgodnienia świadczy o stronniczości Organu, uznaniowości dowodów oraz braku rzetelności, w prowadzony postępowaniu.

Powyżej wyszczególnione uchybienia organu są w ocenie skarżących wystarczającą przesłanką aby stwierdzić, że postępowanie zostało przeprowadzone z naruszeniem prawa, zasad współzycia społecznego, ochrony słusznych interesów stron postępowania oraz społeczeństwa. Wszystkie uchybienia świadczą o braku staranności organu w prowadzeniu postępowania, uznawaniu za słuszne dowodów składanych przez zainteresowanego uzyskaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach z jednoczesnym lekceważeniem protestów stron i społeczeństwa.

Dołączona do wniosku mapa zasadnicza z naniesionym zasięgiem oddziaływania nie spełnia warunku art. 74 ust. 3a pkt 1,2 i 3 ustawy ooś. Granice prognozowanego zasięgu oddziaływania winny

sięgać 100 m od granicy terenu zainwestowanego. W przypadku działek o narożnikach o kącie prostym zasięg oddziaływania winien prezentować się w formie łuku a nie łączonych ze sobą odcinków prostej. Wyznaczony zasięg oddziaływania budzi wątpliwości co do prawidłowości określenia stron postępowania, ponadto zasięg oddziaływania winien być naniesiony na kopię mapy ewidencyjnej a nie zasadniczej. Do odwołania dołącza się mapkę ze zweryfikowanym zasięgiem oddziaływania. Według prawidłowo sporządzonego załącznika zakres działek zlokalizowanych w zasięgu oddziaływania przedsięwzięcia ulega zmianie - zwiększa się o dwie działki. Skarżący zarzucili zaskarżonej decyzji uchybienia faktyczne wynikające z dowolnego przyjęcia warunków realizacji przedsięwzięcia np. Organ prowadzący postępowanie uzgadnia pobór wód z własnego ujęcia: „Na etapie eksploatacji wodę pobierać z lokalnej sieci wodociągowej lub ujęcia własnego przed rozpoczęciem funkcjonowania przedsięwzięcia Inwestor winien podpisać umowę z dostawcą wody, a w przypadku eksploatacji ujęcia uzyskać niezbędne pozwolenia i wykonać dokumentację, pobór wody winien być opomiarowany, szczegółowe warunki poboru określić w pozwoleniu wodnoprawnym”, pomimo tego, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. nie uzgodnił możliwości poboru wody z własnego ujęcia wody. Pobór wód z własnego ujęcia, jego warunki oraz oddziaływanie na środowisko nie zostały dostatecznie udokumentowane w przedłożonym raporcie i uzupełnieniach do niego.

W raporcie nie wskazano technologii wykonania nawierzchni utwardzonych. Przyjęty współczynnik spływu wód opadowych i roztopowych na poziomie 0,7 sugeruje, że nawierzchnie te nie będą nawierzchniami szczelnymi. Brak szczelności nawierzchni utwardzonych planowanych do realizacji dla projektowanego przedsięwzięcia stanowi potencjalne zagrożenie dla jakości wód podziemnych czerpanych w ramach zwykłego korzystania z wód przez okolicznych mieszkańców. Dla nawierzchni szczelnych współczynnik spływu wg norm wynosi powyżej 0,75.

Opis przyrodniczy terenu zawarty w raporcie został sporządzony pobieżnie. Nie uwzględnia wszystkich gatunków roślin porastających grunt przeznaczony pod inwestycję. W wykazie za wyjątkiem dwóch gatunków traw pominięto roślinność jednoliścienną. Wizja w terenie wykazała występowanie między porośniętej wieloma gatunkami roślin dwuliściennych, o których autor raportu nie wspomina. Również informacje o faunie są szczątkowe i nie zawierają informacji zgodnych ze stanem faktycznym. Ponadto autor raportu nie ustosunkował się do położenia inwestycji w stosunku do korytarzy ekologicznych zarówno tych o zasięgu kontynentalnych jak i lokalnym. W raporcie brak jest odniesienia do art. 63 ust. 1 pkt 2 ustawy¹ z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

W raporcie nie ujęto emisji zanieczyszczeń gazowych emitowanych w procesie napełniania zbiorników na paliwo na cele grzewcze, emisji zanieczyszczeń z procesu napełniania silosów paszowych, emisji z procesu opróżniania zbiorników bezodpływowych do gromadzenia nieczystości płynnych.

Pominięcie źródeł emisji zanieczyszczeń i hałasu sprawia, że analizy są wadliwie przeprowadzone co z kolei nie pozwala na stwierdzenie rzeczywistego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Skarżący podkreślili, że podane powyżej przykłady są tylko częścią nieścisłości zawartych w raporcie na podstawie którego została wydana decyzja określająca środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Ocena rzetelności sporządzonej dokumentacji leży w gestii organu prowadzącego postępowanie oraz organów uzgadniających warunki realizacji przedsięwzięcia i to na tych organach ciąży odpowiedzialność za rzetelne przeprowadzenie postępowania.

Skarżący wnieśli o uchylenie całości decyzji organu I instancji.

Postanowieniami z dnia 01 kwietnia 2021 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./555/21, znak: SKO.Go/450-Sz.M./556/21, znak: SKO.Go/450-Sz.M./557/21, znak: SKO.Go/450-Sz.M./559/21, tut. Kolegium połączyło do wspólnego rozpatrzenia sprawę z odwołania odpowiednio Zyty Marmajewskiej, Piotra Żak, Zdzisławy Rybickiej i Marka Szpyrka ze sprawą z odwołania Ryszarda Marmajewskiego od decyzji Burmistrza Trzciela nr 2/2021 z dnia 01 lutego 2021 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, województwo lubuskie, i sprawę prowadziło dalej pod znakiem SKO.Go/450-Sz.M./554/21.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp. zważyło, co następuje:

Przedmiotem postępowania odwoławczego objęta jest decyzja Burmistrza Trzciela nr 2/2021 z dnia 01 lutego 2021 r. ustalającej środowiskowe uwarunkowania dla przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, województwo lubuskie.

Podstawę materialnoprawną zaskarżonej decyzji stanowiły przepisy art. 71 ust. 1, ust. 2 pkt 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80, art. 82, art. 85 ust. 2 pkt 1, art. 37, art. 38 ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.), dalej: „u.o.o.ś.”, § 2 ust. 1 pkt 51 lit. b rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839), dalej: „rozporządzenie w sprawie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko”, a także art. 104, art. 111, art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 ze zm.), dalej: „k.p.a.”.

W myśl art. 71 ust. 1 u.o.o.ś. decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do art. 71 ust. 2 pkt 1- 2 u.o.o.ś. uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych:

- 1) przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 73 ust. 1 u.o.o.ś., postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia. Z kolei stosownie do art. 59 ust. 1 u.o.o.ś. przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wymaga realizacja następujących planowanych przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko:

- 1) planowanego przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko;
- 2) planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko został stwierdzony na podstawie art. 63 ust. 1.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 8 u.o.o.ś., ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, to postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia, obejmujące w szczególności: weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień oraz zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

w postępowaniu. Stosownie, do art. 80 ust. 1 u.o.o.ś. jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1; 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko; 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa; 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone. Natomiast, w myśl art. 85 ust. 2 u.o.o.ś. uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: 1) w przypadku gdy została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko: a) informacje o przeprowadzonym postępowaniu wymagającym udziału społeczeństwa oraz o tym, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę, i w jakim zakresie zostały uwzględnione uwagi i wnioski zgłoszone w związku z udziałem społeczeństwa, b) informacje, w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione: ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1, wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone, c) uzasadnienie stanowiska, o którym mowa w art. 82 ust. 1 pkt 4.

W przedmiotowej sprawie wnioskiem z dnia 20 lutego 2017 r. inwestor DHP Farms Sp. z o.o., Stary Widzim 254, 64-200 Wolsztyn wystąpił do Burmistrza Trzciela z wnioskiem o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika o obsadzie 56 000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. Lubuskie.

Planowane przez DHP Farms Sp. z o.o. przedsięwzięcie zostało zakwalifikowane zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia jako przedsięwzięcie mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, tj. jako chów lub hodowla zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP - przy czym za liczbę DJP przyjmuje się maksymalną możliwą obsadę inwentarza); współczynniki przeliczeniowe sztuk zwierząt na DJP są określone w załączniku do rozporządzenia. Ponadto zgodnie z pkt 6 podpunkt 8a załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 roku w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczące zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz.U. 2014 poz. 1169) ferma do chowu drobiu o obsadzie powyżej 40 000 stanowisk dla drobiu zaliczona jest do instalacji mogących powodować znaczące zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całość, a tym samym planowane przedsięwzięcie zgodnie z art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku Prawo ochrony środowiska (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1219) wymaga pozwolenia zintegrowanego (po uzyskaniu decyzji środowiskowych).

Na wstępie należy poczynić rozważania dotyczące ustalenia kręgu stron niniejszego postępowania. W stanie prawnym obowiązującym przed 1 stycznia 2018 r., a więc na dzień wszczęcia przedmiotowego postępowania, przyjmowano, że status strony w postępowaniu o wydanie decyzji środowiskowej przysługuje podmiotom posiadającym tytuł prawny do nieruchomości położonych w bezpośrednim sąsiedztwie zamierzonego przedsięwzięcia, a oprócz tego tym podmiotom, których nieruchomości mieszczą się w zasięgu oddziaływania planowanego przedsięwzięcia. Z dniem 01 stycznia 2018 r. na mocy ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne do ustawy z dnia 03 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko dodany został przepis art. 74 ust. 3a u.o.o.ś.

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

stanowiący szczególną definicję strony postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. I tak, zgodnie z art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się 1) działki przylegające bezpośrednio do działek, na których ma być realizowane przedsięwzięcie; 2) działki, na których w wyniku realizacji lub funkcjonowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska; 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem. Przepis przejściowy art. 545 ust. 1 ustawy Prawo wodne stanowił, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wydawanych na podstawie ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405 i 1566) oraz decyzji, przed wydaniem których przeprowadza się ponowną ocenę oddziaływania na środowisko, stosuje się przepisy niniejszej ustawy oraz ustawy zmienianej w art. 509 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą. Jednocześnie, już z dniem 26 kwietnia 2018 r. przepis przejściowy uległ zmianie na mocy ustawy z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r. poz. 710). Od tego dnia art. 545 ust. 1 ustawy Prawo wodne przyjął następujące brzmienie: „Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r. poz. 1405, 1566 i 1999), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.” W myśl art. 2 ustawy zmieniającej z dnia 28 lutego 2018 r., ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem art. 1 pkt 2 lit. c oraz lit. d, które wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2018 r. Kolejna nowelizacja miała miejsce z dniem 24 września 2019 r. na mocy ustawy z dnia z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712), gdyż zmianie ponownie uległ art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. Obecnie przepis ten stanowi, że stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się: 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu; 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.” Stosownie do art. 4 ust. 1 ustawy zmieniającej z dnia 19 lipca 2019 r., do spraw

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1 oraz w art. 3 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

W świetle przytoczonych rozważań Kolegium wskazuje, że postępowanie w przedmiocie wydania decyzji środowiskowej wszczęte zostało na wniosek z dnia 17 lutego 2017 r., który wpłynął do Urzędu Miejskiego w Trzcielu w dniu 20 lutego 2017 r., a zatem w sprawie należało ustalać krąg stron postępowania w oparciu o przepisy obowiązujące przed 01 stycznia 2018 r., tj. w oparciu o zasady ogólne. Stosownie do art. 28 k.p.a., stroną jest każdy, czyjego interesu prawnego lub obowiązku dotyczy postępowanie albo kto żąda czynności organu ze względu na swój interes prawny lub obowiązek. Tymczasem, w przedmiotowej sprawie organ I instancji ustalając krąg stron postępowania odwołał się do art. 74 ust. 3a u.o.o.ś., co stanowiło również wyraz uwzględnienia wytycznych tut. Kolegium zawartych w decyzjach z dnia 28 maja 2018 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./635/18 oraz z dnia 25 listopada 2019 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./1356/19. Należy jednak wskazać, że Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 24 stycznia 2020 r., sygn. akt II OSK 3964/19, wyjaśnił, że art. 74 ust. 3a u.o.o.ś. stanowi *lex specialis* w stosunku do art. 28 k.p.a., a co za tym idzie przepis ten stanowi podstawę do ustalenia kręgu stron, a przepis art. 28 k.p.a. może być stosowany jedynie pomocniczo. W odniesieniu do przepisu art. 28 k.p.a. w orzecznictwie reprezentowany jest pogląd, że dla ustalenia stron postępowania w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, innych niż wnioskodawca, konieczne jest ustalenie terenu objętego oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Zasięg tego oddziaływania ustalany jest zasadniczo w oparciu o dane wynikające z raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko (por. wyrok NSA z 29 stycznia 2014 r., sygn. akt II OSK 2064/12, CBOSA). Przy czym, chodziło o każde oddziaływanie, a nie tylko takie, które przekracza określone normy. Normy i ich ewentualne przekroczenia mają znaczenie dla treści decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, a nie dla posiadania przymiotu strony w rozumieniu art. 28 k.p.a. Stroną analizowanego postępowania jest więc właściciel, ewentualnie także inny podmiot mający prawo rzeczowe do nieruchomości położonej na terenie objętym tak rozumianym oddziaływaniem planowanego przedsięwzięcia (por. wyrok NSA z 15 maja 2013 r., sygn. akt II OSK 108/12, CBOSA). Wskazane okoliczności uzasadniają ponowną weryfikację stron niniejszego postępowania w oparciu o zasady ogólne, a więc zgodnie z art. 28 k.p.a.

Przechodząc do dalszych rozważań wskazać należy, że przez ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko, której dokonuje organ przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, należy rozumieć postępowanie obejmujące w szczególności: weryfikację raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, uzyskanie wymaganych ustawą opinii i uzgodnień, zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu (art. 3 ust. 1 pkt 8 u.o.o.ś.)

W myśl art. 62 ust. 1 u.o.o.ś. w ramach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko określa się, analizuje oraz ocenia bezpośredni i pośredni wpływ danego przedsięwzięcia na: środowisko oraz ludność, w tym zdrowie i warunki życia ludzi, dobra materialne, zabytki, krajobraz, w tym krajobraz kulturowy, wzajemne oddziaływanie między elementami, o których mowa w lit. a-ca, dostępność do złóż kopalin, ryzyko wystąpienia poważnych awarii oraz katastrof naturalnych i budowlanych, możliwości oraz sposoby zapobiegania i zmniejszania negatywnego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko; wymagany zakres monitoringu. Ocena oddziaływania na środowisko jest etapem prowadzącym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach i pozwala

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

organowi jedynie zorientować się, jakie ewentualnie zagrożenia dla środowiska mogą wystąpić. Powinno to pomóc organowi właściwie określić uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia.

Niewątpliwie raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jest najważniejszym dowodem w sprawie i jego racjonalność, logiczność, obiektywizm przedstawionej przez inwestora argumentacji powinien być poddany wnikliwej analizie organu wydającego decyzję, w szczególności pod kątem zawartości wyszczególnionej w art. 66 u.o.o.ś. oś powinien uwzględnić wszystkie potencjalne zagrożenia środowiskowe związane z realizacją planowanej inwestycji. Powinien on być wszechstronnie przeanalizowany przez organ decyzyjny, a pojawienie się wątpliwości co do jego kompletności czy rzetelności ocen w nim przedstawionych zobowiązuje organ prowadzący postępowanie w pierwszej kolejności do uzupełnienia materiału dowodowego w celu rozważenia wszelkich niejasności w stanie faktycznym sprawy (m.in. wyrok WSA w Warszawie z dnia 30 stycznia 2020 r., sygn. akt IV SA/Wa 3026/19, CBOSA). Raport w przedmiocie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, o którym mowa w art. 66 u.o.o.ś., który podlega ocenie jak każdy dowód w sprawie zgodnie z zasadą swobodnej oceny dowodów określoną w art. 80 k.p.a. Raport, chociaż jest dokumentem prywatnym, opracowanym przez osobę posiadającą wiadomości specjalne, musi być kompletny, spójny i rzetelny. Jest on kluczowym dowodem w sprawie. Obowiązkiem ciążącym na organie prowadzącym ocenę oddziaływania na środowisko jest weryfikacja nie tylko kompletności informacji zawartych w raporcie pod kątem wypełnienia wymogów wskazanych w art. 66 powołanej ustawy, ale także zgodności przedstawionych danych ze stanem faktycznym, poprawności przedstawionych danych ze stanem faktycznym poprawności przedstawionych analiz oraz trafności wniosków dotyczących oddziaływań generowanych przez przedsięwzięcie. Obowiązki w tym zakresie ciążące na organie prowadzącym postępowanie wynikają zarówno z zasady prawdy obiektywnej określonej w art. 7 k.p.a., jak i również nieodłącznego elementu procesu oceny zgodnie z definicją oceny oddziaływania na środowisko zawartą w przepisie art. 3 ust. 1 pkt 8 lit. c u.o.o.ś. (WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 15 kwietnia 2021 r., sygn. akt II SA/Go 196/21, CBOSA). Należy jednak zauważyć, że decyzje środowiskowe są opiniowane i uzgadniane przez organy specjalistyczne, nie można też oczekiwać aby organ wydający decyzję środowiskową badał raport pod kątem szczegółowych rozwiązań technicznych, technologicznych, wymagających wiedzy specjalnej, które to zagadnienia są przedmiotem analizy organów specjalistycznych opiniujących i uzgadniających planowane przedsięwzięcie (zob. wyrok NSA z dnia 19 maja 2016 r., II OSK 2176/15, CBOSA). Ocena raportu niewątpliwie jest ograniczona, ponieważ organ nie posiada specjalistycznej wiedzy, a w konsekwencji nie jest w stanie dokonać merytorycznej oceny raportu, sprawdzając zasadność zawartych w nim ocen, nie jest w stanie dokonać sprawdzenia (badania i ustalenia) parametrów przedsięwzięcia i jego oddziaływania. Podważenie ustaleń raportu przez stronę postępowania może nastąpić, co do zasady, jedynie przez przedstawienie równie kompletnej analizy uwarunkowań przyrodniczych (tzw. kontrraportu), sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą jak autorzy raportu, którego wnioski pozostawałyby w rażącej sprzeczności z wnioskami zawartymi w raporcie przedłożonym przez inwestora (por. wyroki NSA z: 17 listopada 2015 r., II OSK 602/14; 28 lipca 2016 r., II OSK 2661/14; 28 października 2016 r., II OSK 844/16, 1 grudnia 2020 r., II OSK 430/18 CBOSA).

W tym miejscu należy wskazać, że decyzją z dnia 25 listopada 2019 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./1356/19, tut. Kolegium uchyliło decyzję Burmistrza Trzciana nr 2/19 z dnia 25 lipca 2019 r., znak: GP.6220.2.2017.JG, w sprawie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia

polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56,000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, województwo lubuskie. W uzasadnieniu wskazanej decyzji organ odwoławczy wyjaśnił, że raport oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wykazuje braki i niejasności podlegające uzupełnieniu w toku ponownego rozpatrzenia sprawy przez organ I instancji. Z tego względu, pismem z dnia 14 stycznia 2020 r. organ I instancji wezwał inwestora do uzupełnienia raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko cytując poszczególne fragmenty uzasadnienia organu odwoławczego.

W dniu 03 sierpnia 2020 r. do organu I instancji wpłynął nowy raport o oddziaływaniu na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika o obsadzie 56 000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie.

Kolegium zwraca uwagę, że okoliczność, iż raport został uzupełniony, nie zwalnia organów od jego dalszej merytorycznej analizy. W ocenie organu odwoławczego przedstawione przez inwestora informacje (po uzupełnieniu) nadal są nie wystarczające do dokonania oceny oddziaływania na środowisko.

Należy wskazać, że w piśmie z dnia 16 sierpnia 2021 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./554/21, skierowanym do pełnomocnika inwestora tut. Kolegium wyjaśniło, że w uzupełnionym raporcie oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, województwo lubuskie, brak jest streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu. We wskazanym raporcie podano jedynie, że streszczenie stanowi osobny dokument dołączony do przedmiotowego raportu, przy czym inwestor nie załączył osobnego dokumentu stanowiącego streszczenie. W związku z powyższym, tut. Kolegium działając na podstawie art. 50 § 1 k.p.a. wezwało do przedłożenia streszczenia w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania pod rygorem przyjęcia, że raport streszczenia takiego nie zawiera. W dniu 25 sierpnia 2021 r. do Kolegium wpłynęła odpowiedź na wezwanie wraz ze streszczeniem do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Kolegium zaznacza jednak, że strona przedłożyła streszczenie do raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzone pod kierunkiem inż. Katarzyny Walkowiak w 2017 r., a więc streszczenie stanowiące załącznik pierwotnego raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Tymczasem w dniu 03 sierpnia 2020 r. strona przedłożyła nowy raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko sporządzony pod kierunkiem Jakuba Smakulskiego w 2020 r. Ze spisu treści przedmiotowego raportu wynika, że jego część stanowi streszczenie w języku niespecjalistycznym, zaś z treści raportu wynika, że streszczenie stanowi osobny dokument dołączony do przedmiotowego raportu. W związku z tym nie można uznać, że raport o oddziaływaniu środowiska zawiera streszczenie w języku niespecjalistycznym informacji zawartych w raporcie, w odniesieniu do każdego elementu raportu, co stanowi naruszenie art. 66 ust. 1 pkt 18 u.o.o.ś. Skoro bowiem inwestor przedłożył nowy raport, sporządzony pod kierunkiem innej osoby, to ten nowy raport powinien zawierać wszystkie przewidziane prawem elementy.

Zgodnie z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis wariantów uwzględniający szczególne cechy przedsięwzięcia lub jego oddziaływania, w tym: a) wariantu proponowanego przez wnioskodawcę oraz racjonalnego wariantu alternatywnego, b) racjonalnego wariantu najkorzystniejszego dla środowiska - wraz z uzasadnieniem ich wyboru. W poprzedniej decyzji uchylającej tut. Kolegium wyjaśniło, że autor raportu przedstawił

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O I A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

wariant proponowany przez przedsiębiorcę, zaś opis racjonalnego wariantu alternatywnego jest bardzo lakoniczny. Należy jednak wyjaśnić, że dla spełnienia ustawowych wymogów art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. należy dokładnie opisać każdy z wariantów, uzasadnić ich wybór oraz określić przewidywane oddziaływania na środowisko każdego z tych wariantów. Co do zasady, także wariant proponowany przez wnioskodawcę oraz wariant najkorzystniejszy dla środowiska powinny być różne. Nie da się wykluczyć przy niektórych specyficznych przedsięwzięciach, że warianty te będą się pokrywały (por. wyrok NSA z dnia 27 sierpnia 2014 r., sygn. akt II OSK 463/13, CBOSA). Z raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisku przedłożonego przez inwestora w toku ponownego rozpoznawania sprawy wynika, że strona nie uzupełniła raportu we wskazanym zakresie. Z raportu wynika, że wariantem zaproponowanym przez wnioskodawcę jest wariant inwestycyjny. W ramach inwestycji planowane jest ogrzewanie gazem ziemnym z przyłącza lub posadowione zostaną 2 zbiorniki na gazo pojemności 6700 l oraz zbiornik o pojemności 2700l. Jak wskazał autor raportu, proponowany sposób ogrzewania za pomocą gazu jest rozwiązaniem jak najbardziej uzasadnionym z punktu widzenia środowiskowego. Emisja ze spalania gazu jest znacznie niższa niż w przypadku ogrzewania takich obiektów węglem oraz bardziej uzasadniona ekonomicznie niż ogrzewanie za pomocą energii elektrycznej. W raporcie podano również, że „Wariantem dla planowanego przedsięwzięcia mogłaby być lokalizacja inwestycji w innym miejscu. Wariant ten jednak nie jest racjonalny pod względem środowiskowym, ekonomicznym, gospodarczym i społecznym.” Ponadto, autor raportu wskazał, że „Innym wariantem alternatywnym byłby wariant zakładający ogrzewanie kurnika przy pomocy kotła węglowego. Wariant ten jest jednak dużo mniej korzystny dla środowiska i lokalnej społeczności. Spalanie węgla powoduje dużo większe zanieczyszczenie środowiska, a tym samym wtórne zanieczyszczenie wszystkich komponentów środowiska. (...) Innym wariantem alternatywnym jest wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia, co oznaczać będzie zachowanie stanu istniejącego, czyli dalszym wykorzystaniem terenu inwestycji jako użytku rolny.” Z raportu wynika również, że najkorzystniejszym dla środowiska jest wariant wnioskowany.

W kontekście powyższego, Kolegium ponownie wyjaśnia, że raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko powinien zawierać opis analizowanych co najmniej trzech wariantów jego realizacji. W przedmiotowej sprawie raport o oddziaływaniu danego przedsięwzięcia na środowisko zawiera w istocie tylko analizę jednego wariantu, który przez inwestora został uznany jako "wariant optymalny" i dla tego wariantu określono jego oddziaływanie na środowisko. Tymczasem dyspozycja art. 66 ust. 1 pkt 6 u.o.o.ś. wymaga także określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko w aspekcie każdego z analizowanych wariantów. Wskazanie racjonalnego wariantu alternatywnego jest zasadniczo niezbędne. Na gruncie obowiązujących przepisów wybór wariantu do realizacji przedsięwzięcia należy bowiem do organu. Aby to było możliwe konieczne jest szczegółowe opisanie w raporcie nie tylko wariantu proponowanego przez wnioskodawcę, ale i racjonalnego wariantu alternatywnego jak i wariantu najkorzystniejszego dla środowiska, tak aby organ mógł sam dokonać porównania, a nawet wyboru innego niż zaproponowany przez inwestora wariant realizacji przedsięwzięcia. Powyższe wynika wprost z art. 81 ust. 1 u.i.ś., który stanowi, że jeżeli z oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wynika zasadność realizacji przedsięwzięcia w wariantcie innym niż proponowany przez wnioskodawcę, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, za zgodą wnioskodawcy, wskazuje w decyzji wariant dopuszczony do realizacji lub, w razie braku zgody wnioskodawcy odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia (vide: wyrok NSA z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. akt II OSK 1871/17, CBOSA).

W świetle art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś. nie jest wystarczające przedstawienie w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko jedynie wariantu wnioskodawcy oraz wariantu polegającego na tym, że przedsięwzięcie nie będzie podejmowane. Wariant polegający na niepodejmowaniu przedsięwzięcia nie może być uznany za racjonalny wariant alternatywny wobec wariantu wnioskodawcy (wyrok WSA w Gdańsku z dnia 24 marca 2011 r., sygn. akt II SA/Gd 864/10, CBOSA). Inwestor jest obowiązany przedłożyć taki raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko, w którym zostanie rzetelnie przedstawiona analiza wszystkich wariantów, o których mowa w art. 66 ust. 1 pkt 5 u.i.ś., a nie tylko wariantu, którym inwestor jest zainteresowany (por. wyrok WSA w Poznaniu z dnia 29 maja 2014 r., sygn. akt II SA/Po 190/14, CBOSA).

Jak wskazał Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 21 lutego 2018 r., sygn. II OSK 1871/21, tego rodzaju uchybienie raportu jak brak opisu racjonalnego wariantu alternatywnego oraz brak wskazania argumentacji pozwalającej na uznanie danego wariantu za najkorzystniejszy dla środowiska każdorazowo będzie musiało być uznane za wadę pozbawiającą tego rodzaju dowód przydatności dla postępowania, natomiast w przypadku oparcia się przez organy na tego rodzaju wadliwym dowodzie za uchybienie mogące mieć istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia. W uzasadnieniu powoływanego wyroku podkreślono, że racjonalnym wariantem alternatywnym dla planowanego przedsięwzięcia nie może być wariant polegający tylko na zmianie sposobu ogrzewania pomieszczeń kurników. Rozwiązanie, które inwestor wskazał jako wariant alternatywny dla proponowanego przez siebie wariantu, jest w istocie inną wersją wariantu inwestorskiego, różniącą się jedynie rozwiązaniem w zakresie systemu grzewczego. W wariantcie "alternatywnym" zaproponowano realizację przedsięwzięcia w tym samym miejscu i w tych samych rozmiarach, co w wariantcie inwestorskim, a oba warianty praktycznie nie różnią się od siebie pod względem technologicznym.

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy wskazać należy, że przedstawiony przez inwestora wariant alternatywny jest wariantem pozornym. Jak wynika z raportu, w wariantcie inwestorskim kurnik będzie ogrzewany za pomocą inwestycji gazu ziemnego z przyłącza lub 2 zbiorników na gaz o pojemności 6700 l oraz zbiornika o pojemności 2700l, natomiast w wariantcie alternatywnym ogrzewanie będzie odbywać się za pomocą kotła węglowego. Wariant "alternatywny" zmienia zatem sposób oddziaływania inwestycji na środowisko jedynie w aspekcie paliwa użytego do ogrzewania. Tymczasem w przypadku omawianej inwestycji to nie instalacja grzewcza jest jedynym i głównym emitentem oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Jak wynika z treści raportu i decyzji organów obu instancji źródłami emisji zanieczyszczeń będą również systemy wentylacyjne w obiektach inwentarskich, którymi odprowadzane będą zanieczyszczenia pochodzące z procesów chowu brojlerów, głównie substancje odorotwórcze, powstające w wyniku rozkładu produktów przemiany materii tych zwierząt. Ponadto podobnie jak emisja substancji do atmosfery, stale towarzyszącym oddziaływaniem tej hodowli drobiu na środowisko będzie hałas, którego źródłem będzie nie tylko ruch kołowy różnych pojazdów obsługujących fermę drobiu, ale również wentylacja w postaci wentylatorów dachowych i ściennych.

Inwestor nie zastosował się do wytycznych zwartych w decyzji Kolegium z dnia 25 listopada 2019 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./1356/19, zatem brak jest możliwości określenia przewidywanego oddziaływania na środowisko wariantów z art. 66 ust. 1 pkt 5 u.o.o.ś., a także możliwości oceny, który z wariantów jest najkorzystniejszy dla środowiska. Kolegium zwracało już uwagę, że w aktach sprawy znajduje się pełnomocnictwo dla Katarzyny Walkowiak i Jakuba Smakulskiego – członków zarządu Ekolog Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu z dnia 17 lutego 2017 r. udzielone przez Wojciecha Gomulka

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

na mocy pełnomocnictwa udzielonego przez Pawła Rębacza, tj. Prezesa Zarządu firmy DHP Farms Sp. z o.o. z siedzibą w Starym Widzim, jednak w aktach sprawy nie znajduje się pełnomocnictwo udzielone przez Pawła Rębacza, na które powołano w pełnomocnictwie 17 lutego 2017 r. Pomimo podniesienia tej kwestii w uzasadnieniu decyzji Kolegium z dnia 25 listopada 2019 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./1356/19, organ I instancji nie wezwał strony do uzupełnienia braku formalnego poprzez przedłożenie wyżej wskazanego pełnomocnictwa.

W związku z tym, że planowane przedsięwzięcie zaliczone zostało do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko konieczne okazało się przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, w tym uzgodnienie warunków planowanego przedsięwzięcia z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp., dalej: „RDOŚ” oraz zasięgnięcie opinii Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Słubicach, dalej: „PPIS” (art. 77 ust. 1 pkt 2 u.o.o.ś.). Ponadto, z uwagi na fakt, że przedsięwzięcie kwalifikowane jest jako instalacja, o której mowa w art. 201 ust. 1 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. – Prawo ochrony środowiska, organ zasięgnął opinii organu właściwego do wydania pozwolenia zintegrowanego, tj. Marszałka Województwa Lubuskiego.

Postanowieniem z dnia 18 września 2020 r., znak: WZŚ.4221.91.2020.PK, Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp. uzgodnił warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika o obsadzie 56 000 sztuk wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel.

RDOŚ określił następujące warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia:

I. Warunki realizacji na etapie budowy, eksploatacji i likwidacji przedsięwzięcia:

1. Prace budowlane prowadzić w porze dziennej (6.00-22.00).
2. Zaplecze budowy wyposażyć w przenośne toalety na ścieki bytowe.
3. Dopuszcza się maksymalną obsadę kur w obiekcie inwentarskim w ilości 56.000 ptaków.
4. W kurniku stosować system bezklatkowy gniazdowy na ściółce.
5. Zabrania się magazynowania obornika na terenie zakładu.
6. Po zakończeniu cyklu hodowlanego obornik ładować na środki transportu na szczelnym placu załadunkowym i bezpośrednio wywozić do odbiorców.
7. Transport obornika prowadzić przy pomocy środków transportu zabezpieczonych plandekami przez wywieszeniem/wypadaniem obornika podczas przewozu.
8. Na etapie eksploatacji wodę pobierać z lokalnej sieci wodociągowej.
9. Padłe ptaki magazynować w szczelnym kontenerze (konfiskatorze) do czasu ich przekazania uprawnionym podmiotom, nie dłużej niż 48 godzin od czasu upadku.
10. Odpady niebezpieczne oraz inne niż niebezpieczne magazynować selektywnie w pojemnikach lub kontenerach na utwardzonym podłożu i okresowo przekazywać uprawnionym podmiotom do dalszego zagospodarowania.
11. Czyszczenie obiektów pomiędzy poszczególnymi cyklami prowadzić przy wykorzystaniu wysokociśnieniowych myjek.
12. Dezynfekcję prowadzić metodą zamglawiania przy wykorzystaniu biodegradowalnych środków.
13. Ścieki bytowe oraz ścieki przemysłowe (z procesów mycia kurnika oraz placu załadunkowego obornika) na etapie eksploatacji odprowadzać do zbiorników bezodpływowych, które należy okresowo opróżniać i przekazywać uprawnionym podmiotom do dalszego zagospodarowania.
14. Wody opadowe i roztopowe odprowadzać powierzchniowo do gruntu oraz do zbiornika ppoż.

S A M O R Z Ą D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

15. W trakcie załadunku silosów paszowych stosować filtr workowy na rurze odpowietrzającej o skuteczności co najmniej 99,9 %.

II. Wymagania dotyczące ochrony środowiska konieczne do uwzględnienia w dokumentacji wymaganej do wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o ooś.

1. Zrealizować obiekt inwentarski o powierzchni zabudowy do 7900 m².

2. Wewnątrz obiektu inwentarskiego wykonać 3 hale inwentarskie o łącznej maksymalnej powierzchni hodowlanej 7300 m².

3. Do magazynowania pasz stosować 4 silosy o pojemnościach:

a) 1 silos o pojemności do 12 Mg,

b) 3 silosy o pojemności do 24 Mg.

4. Do celów magazynowania paliwa gazowego zastosować 2 zbiorniki magazynowe o pojemności do 6700 l każdy oraz jeden zbiornik o pojemności 2700 l.

5. Do celów wytworzenia ciepła zastosować kocioł gazowy/kotły gazowe o łącznej mocy do 400 kW, z którego zanieczyszczenia odprowadzać emitorem o wysokości nie mniejszej niż 4 m n.p.t. oraz średnicy 0,5 m.

6. Do wentylacji obiektu i odprowadzania zanieczyszczeń z obiektu inwentarskiego zastosować 35 wentylatorów o parametrach:

a) Hala 1

- 4 wentylatory o średnicy nie większej niż 0,8 m, wydajności minimalnej 18 700 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 85 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,6 m n.p.t.,

- 7 wentylatorów o wymiarach 1,4 x 1,4 m, wydajności minimalnej 42 125 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 92 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,9 m n.p.t.

b) Hala 2

- 8 wentylatorów o średnicy nie większej niż 0,8 m wydajności minimalnej 18 700 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 85 dB, stanowiącej emitor pionowy niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 3 m n.p.t.,

- 5 sztuk o wymiarach 1,4 x 1,4 m, wydajności nie mniejszej niż 42 125 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 92 dB, stanowiącej emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,9 m n.p.t.

c) Hala 3:

- 4 wentylatory o średnicy nie większej niż 0,8 m, wydajności nie mniejszej niż 18 700 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 85 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,6 m n.p.t.,

- 7 sztuk o wymiarach 1,4 x 1,4 m, wydajności nie mniejszej niż 42 125 m³/h, mocy akustycznej nie większej niż 92 dB, stanowiące emitor boczny niezadaszony, wysokość emitora co najmniej 1,9 m n.p.t.

7. Na terenie zakładu do gromadzenia ścieków zastosować:

a) na ścieki bytowe - dwa zbiorniki bezodpływowe o pojemności nie mniejszej niż 10 m³ każdy,

b) na ścieki przemysłowe - zbiorniki bezodpływowe o łącznej pojemności nie mniejszej niż 180 m³.

III. W ramach postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1 ustawy o ooś brak jest konieczności:

1. przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko,

2. przeprowadzenia postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Pismem z dnia 21 września 2020 r., znak: DŚ.II.7222.41.13.2017, działający z upoważnienia Marszałka Województwa Lubuskiego Dyrektor Departamentu Środowiska zaopiniował pozytywnie planowane przedsięwzięcie, wskazując na konieczność określenia w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następujących kryteriów:

Etap budowy:

1. W trakcie realizacji inwestycji wystąpią oddziaływania akustyczne związane z wykonywaniem prac montażowych, pracą sprzętu budowlanego oraz transportem materiałów i surowców.
2. Źródłem oddziaływań w zakresie wpływu na stan jakości powietrza będą maszyny i urządzenia wykorzystywane do prac budowlanych oraz pojazdy transportujące materiały budowlane i elementy konstrukcyjne.
3. Woda dostarczana będzie przy wykorzystaniu wodociągu wewnętrznego ujmującego wodę z gminnej sieci wodociągowej lub z własnego ujęcia. Przed rozpoczęciem funkcjonowania przedsięwzięcia Inwestor podpisze umowę z dostawcą wody, a w przypadku eksploatacji ujęcia uzyska niezbędne pozwolenia i wykona dokumentację. Pomiar wody będzie opomiarowany. Szczegółowe warunki poboru określone zostaną w pozwoleniu wodnoprawnym.
4. W trakcie etapu budowy, w związku z pracą ekip budowlanych, będą powstawały ścieki sanitarne.
5. Ścieki opadowe będą spływały z placu budowy do gruntu w sposób naturalny - Infiltracja. Poziom zanieczyszczenia ścieków opadowych zależeć będzie przede wszystkim od stanu technicznego stosowanych pojazdów i maszyn budowlanych, od ich sposobu eksploatacji oraz od stanu utrzymania czystości na placu budowy.
6. Na etapie budowy powstawać będą głównie odpady z placu budowy nowego obiektu inwentarskiego (drewno, tworzywa sztuczne, odpady opakowaniowe, metale, kable, materiały Izolacyjne, farby, lakiery, kleje) oraz ziemia pochodząca z wykopów.
7. Odpady będą magazynowane w zależności od rodzaju odpadu w metalowych pojemnikach typu „hakowiec” lub w workach z tworzywa sztucznego. Odpady będą magazynowane w sposób selektywny, w oznaczonych, szczelnych pojemnikach lub na utwardzonym podłożu, zabezpieczających je przed dostępem wód opadowych.

Etap użytkowania:

1. Planowana budowa kurnika składającego się z 3 hal zlokalizowana będzie na działce o nr ewid. 10/1 w m. Sierczynek, gm. Trzciel o obsadzie 56 000 szt. (224 DJP). W każdej z hal zlokalizowane zostaną dwa rzędy gniazd wraz z systemem zbierania jaj.
2. Planowana zdolność produkcyjna w ciągu roku wynosić będzie:
 - ilość cykli produkcyjnych - 1;
 - produkcja jaj zarodowych - 44 tygodnie;
 - obsada w budynku inwentarskim - 56 000 szt. (kury 51 000 szt. oraz koguty 5 000 szt.);
 - roczna produkcja jaj: 9 500 000 szt.
3. Przy projektowanym kurniku zlokalizowane będą 3 szt. silosów paszowych o pojemności 24 Mg każdy oraz 1 silos paszowy o pojemności 12 Mg.
4. Planowany obiekt wyposażony będzie w wentylację mechaniczną (35 szt. wentylatorów), tj. 8 szt. wentylatorów bocznych/niezadaszonych o wydajności 18 700 m³/h, 8 szt. wentylatorów płonowych/niezadaszonych o wydajności 18700 m³/h oraz 19 szt.

- wentylatorów bocznych/niezadaszonych o wydajności 42 125 m³/h,
5. Planowany budynek Inwentarski ogrzewany będzie za pomocą rur grzejnych lub nagrzewnic wodnych zasilanych gorącą wodą z centralnego ogrzewania.
 6. Centralne ogrzewanie zasilane będzie kotłami na gaz płynny propan ze zbiorników zlokalizowanych na terenie fermy lub gaz ziemny. W tym celu planuje się posadowienie 2 zbiorników na gaz o pojemności do 6 700 l i jednego zbiornika o pojemności do 2 700 l.
 7. Wytworzony pomiot po załadowaniu na środki transportu będzie wywieziony i wykorzystany rolniczo przez odbiorców zewnętrznych lub pod podłoże do produkcji pieczarek.
 8. Woda dostarczana będzie przy wykorzystaniu wodociągu wewnętrznego ujmującego wodę z gminnej sieci wodociągowej lub z własnego ujęcia. Przed rozpoczęciem funkcjonowania przedsięwzięcia Inwestor podpisze umowę z dostawcą wody, a w przypadku eksploatacji ujęcia uzyska niezbędne pozwolenia i wykona dokumentację. Pomiar wody będzie opomiarowany. Szczegółowe warunki poboru określone zostaną w pozwoleniu wodnoprawnym.
 9. W przypadku podłączenia do wodociągu, woda z własnego ujęcia pobierana będzie jako zasilanie rezerwowe. Projektowana wydajność ujęcia wynosić będzie 10 m³/godz.
 10. Roczne zapotrzebowanie na wodę na potrzeby pojenja drobiu w docelowej ilości 56 000 sztuk w jednym cyklu hodowlanym wynosić będzie 8 624,00 m³/rok.
 11. Podczas sortowania i pakowania jaj powstawać będą ścieki technologiczne, które będą odprowadzane do zbiornika bezodpływowego o pojemności ok. 10 m³.
 12. Przed uruchomieniem Instalacji wystąpi z wnioskiem do właściwego organu celem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych,
 13. Odpady o kodzie 02 01 99 (inne niewymienione odpady) należy magazynować w konfiskatorze, a następnie przekazywać uprawnionemu odbiorcy do dalszego zagospodarowania.
 14. Na terenie działki o nr ewid, 10/1 położonej w m, Sierczynek, gm. Trzciel nie sporządzono Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego. Natomiast zgodnie z obowiązującym studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Trzciel przyjętym przez Radę Miejską Trzciela uchwałami Nr XIV/126/00 z dnia 25 lutego 2000 r. ze zmianami dla obszaru obejmującego działkę nr 10/1 jako kierunki zagospodarowania ustala się utrzymanie istniejącej formy zagospodarowania rolniczego.

W dniu 15 września 2020 r. wydana została opinia Sanitarna, znak: NS.NZ.4201.63.2020, w której Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Międzyrzeczu negatywnie zaopiniował warunki realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie kurnika w obsadzie 56.000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce nr ewid. 10/1, obręb Sierczynek, gmina Trzciel w zakresie wymagań higienicznych i zdrowotnych.

Kolegium zwraca uwagę, że autorzy raportu wskazali, że woda na potrzeby socjalno - bytowe oraz przemysłowe pobierana będzie z gminnej sieci wodociągowej (po podpisaniu stosowanej umowy na dostarczanie wody). W przypadku braku możliwości podłączenia do sieci wodociągowej woda pobiera będzie z własnego, planowanego ujęcia (po wykonaniu niezbędnej dokumentacji i uzyskaniu pozwoleń). W przypadku podłączenia do wodociągu, woda z własnego ujęcia pobierana będzie jako zasilanie rezerwowe. Projektowana wydajność ujęcia wynosić będzie 10 m³/ godz. Inwestor przed uruchomieniem instalacji wystąpi z wnioskiem do właściwych organów celem uzyskania pozwolenia wodnoprawnego na pobór wód podziemnych.

W pkt A.8 zaskarżonej decyzji organ I instancji ustalił, żeby na etapie eksploatacji wodę

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

pobierać z lokalnej sieci wodociągowej lub ujęcia własnego, przed rozpoczęciem funkcjonowania przedsięwzięcia inwestor winien podpisać umowę z dostawcą wody, a w przypadku eksploatacji ujęcia uzyskać niezbędne pozwolenia i wykonać dokumentację, pobór wody winien być opomiarowany, szczegółowe warunki poboru określić w pozwoleniu wodnoprawnym. Powyższy warunek tożsamy jest z rozwiązaniem przyjętym w opinii Marszałka Województwa Lubuskiego z dnia 21 września 2020 r., znak: DŚ.II.7222.41.13.2017. Niemniej jednak, w postanowieniu uzgadniającym z dnia 18 września 2020 r., znak: WZŚ.4221.91.2020.PK, RDOŚ jako warunek realizacji przedsięwzięcia wskazał, że na etapie eksploatacji wodę pobierać z lokalnej sieci wodociągowej. W uzasadnieniu RDOŚ wyjaśnił, że „Ze względu na brak wskazania konkretnego rozwiązania w zakresie zaopatrzenia w wodę, organ uzgadniający nałożył warunek poboru wody z wodociągu na etapie eksploatacji. Wobec braku przedstawienia w raporcie jakichkolwiek informacji dotyczących wpływu własnego ujęcia wody, a zatem braku możliwości oceny jego oddziaływania potencjalnego jest to rozwiązanie korzystniejsze pod względem środowiskowym.”

Kolegium wskazuje, że według art. 80 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś. jeżeli była przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust. 1 u.o.o.ś. Z przepisu art. 77 ust. 1 pkt 1 u.o.o.ś. wynika obowiązek uzgodnień, lecz "organ występujący o uzgodnienie" powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, zatem również za warunki realizacji przedsięwzięcia określone w decyzji środowiskowej (vide: wyrok WSA w Rzeszowie z dnia 05 grudnia 2017 r., sygn. akt II SA/Rz 958/17, CBOSA). Wyjaśnić należy, iż nawet pozytywne stanowiska właściwych organów uzgadniających nie są bezwzględnie wiążące dla organu określającego środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Pozytywne postanowienie organu uzgadniającego realizację danego przedsięwzięcia nie obliguje organu prowadzącego postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko do wydania pozytywnej decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach - w sytuacji, gdy ten ostatni organ, z uzasadnionych przyczyn, nie akceptuje np. któregośkolwiek z istotnych ustaleń lub warunków określonych w postanowieniu organu uzgadniającego. W rozpoznawanej sprawie nie zachodzi jednak taka sytuacja. Wiążący charakter stanowiska zajętego przez organ uzgadniający wyraża się tylko w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego, a także w niedopuszczalności określenia (w decyzji pozytywnej) warunków realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający (por. wyrok NSA z dnia 22 lutego 2017 r., sygn. akt II OSK 1488/15, wyrok WSA w Gorzowie Wlkp. z dnia 17 grudnia 2020 r., sygn. akt II SA/Go 575/20, CBOSA).

Mając na uwadze powyższe, organ I instancji wbrew związaniu postanowieniem uzgadniającym RDOŚ określił warunki realizacji przedsięwzięcia w sposób odmienny niż uczynił to organ uzgadniający. Tymczasem, jak wynika z uzasadnienia RDOŚ, w raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko brak jest danych dotyczących wpływu własnego ujęcia wody na środowisko, a zatem braku jest możliwości oceny jego potencjalnego oddziaływania. Zatem, aby możliwe było dopuszczenie możliwości poboru wody z ujęcia własnego, organ I instancji powinien wezwać inwestora do uzupełnienia raportu w tym zakresie, poprzez sprecyzowanie planowanego rozwiązania sposobu poboru wody i jego wpływu na środowisko, tak aby możliwe było uzgodnienie

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

proponowanego przez inwestora warunku z organem uzgadniającym. PPIS również wskazał, że w raporcie brak jest podstawowych informacji obejmujących parametry techniczne studni, która ma zapewnić wodę dla fermy, a także brak jest także dokumentu wydanego przez Burmistrza Trzciela potwierdzającego budowę wodociągu wiejskiego w miejscowości Sierczynek. Nie dokonano także oceny dotyczącej warunków gruntowo-wodnych na obszarze planowanej fermy. PPIS zwrócił uwagę, że budowa ujęcia wód podziemnych o tak dużej wydajności może mieć wpływ na zmianę stosunków wodnych na obszarze miejscowości Sierczynek, a tym samym negatywnie wpływać na istniejące ujęcia wody na obszarach zabudowanych i planowanych do zabudowy. W raporcie nie ma jednak żadnych danych odnoszących się do zastrzeżeń poniesionych przez organ opiniujący. Dlatego dla Kolegium nie jest jasne z jakich przyczyn organ I instancji określił warunek poboru wody w sposób alternatywny- z lokalnej sieci wodociągowej lub ujęcia własnego. Co więcej, organ I instancji w żaden sposób nie odniósł się do zastrzeżeń organów współdziałających zawartych w postanowieniu uzgadniającym i opinii sanitarnej. Zakładając zatem, że inwestor zamierza pobierać wodę z ujęcia własnego, raport oddziaływania przedsięwzięcia powinien zawierać informacje dotyczące wpływu proponowanego poboru wody na środowisko. W przedłożonym raporcie brak jest takiej analizy.

Powyższe rozważania korespondują z zastrzeżeniami PPIS, który wskazał, że przedstawiona w dokumentacji klasyfikacja planowanego przedsięwzięcia jest niepełna. PPIS zwrócił uwagę, że w klasyfikacji planowanego przedsięwzięcia nie uwzględniono instalacji wyszczególnionej w § 3 ust. 1 pkt 73 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, tj. urzędzenia lub zespoły urzędzeń umożliwiające pobór wód podziemnych lub sztuczne systemy zasilania wód podziemnych, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 37, o zdolności poboru wody nie mniejszej niż 10 m³ na godzinę.

W kontekście powyższego Kolegium wyjaśnia, że autor raportu zakwalifikował planowane przedsięwzięcie jako mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (§ 2 ust. 1 pkt 51b rozporządzenia), a dodatkowo przedsięwzięcie zakwalifikowano do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (§ 3 ust. 1 pkt 37 i pkt 54 rozporządzenia). Rację ma zatem organ opiniujący, że wskazana pobieżnie w raporcie wydajność projektowanego ujęcia uzasadnia zakwalifikowanie go do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, co tym bardziej uzasadnia konieczność dokonania analizy wskazanego rozwiązania pod kątem oddziaływania na środowisko, a takich danych zabrakło.

PPIS zarzucił, że „po przeliczeniu maksymalna obsada kur w budynku kurnika wyniesie 65.700 szt, - 262,8 DJP (wg raportu 56.000 szt. - 224 DJP), Z powyższego wynika, że w raporcie maksymalna obsadę kur w budynku zaniżono o około 15 %.” Zdaniem organu I instancji, decyzja środowiskowa wydawana jest na konkretną inwestycję, więc inwestor nie może realizować budowy kurnika o większej obsadzie niż ta wnioskowana przez inwestora i wskazana w decyzji środowiskowej. Sugerowanie, że obsada kurnika jest zaniżona nie jest zdaniem organu trafne, gdyż oznaczać to może, że na wykazaną ilość ptaków będzie przypadła większa powierzchnia kurnika.

W świetle powyższych rozbieżności Kolegium wyjaśnia, że zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, przy obliczaniu DJP dla danej inwestycji nie jest istotna obsada deklarowana przez inwestora, gdyż należy uwzględniać maksymalną możliwą obsadę inwentarza, którą winien ustalić organ. Nie ma zatem znaczenia deklarowanie przez inwestora jakie zwierzęta zamierza on hodować np. w cyklach produkcyjnych obejmujących zwierzęta o różnych DJP, lecz konieczne jest obliczenie, w oparciu o

S A M O R Z Ą D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

wielkość budowanego obiektu, ile maksymalnie zwierząt może on pomieścić (vide: wyrok NSA z dnia 04 lipca 2017 r., sygn. akt II OSK 95/17, CBOSA). Zatem, organ I instancji powinien w pierwszej kolejności prawidłowo ustalić obsadę inwentarza w planowanej inwestycji w przeliczeniu na duże jednostki przeliczeniowe DJP. Poprzestając wyłącznie na wyliczeniu wskaźnika DJP zawartym we wniosku inwestora i nie prowadząc żadnego postępowania w celu ustalenia tego wskaźnika organ dopuścił się naruszenia art. 7, art. 77 § 1 i art. 80 k.p.a. Jak z kolei wskazał PPIS, prawidłowe obliczenie osady kur ma zasadnicze znaczenie w przypadku wytwarzania i rozprzestrzeniania zanieczyszczeń ponieważ obliczanie emisji zanieczyszczeń oparte jest właśnie na liczebności zwierząt. Podane uchybienie rzutuje na prawidłowość poszczególnych wyliczeń dotyczących oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. Kolegium podaje, że raport powinien zostać w tym zakresie uzupełniony.

Należy wskazać, że w postanowieniu opiniującym PPIS przedstawił liczne zastrzeżenia i uwagi odnoszące się do poszczególnych rozwiązań techniczno-sanitarnych planowanej inwestycji, zaś organ I instancji odniósł się jedynie do ich nieznacznej części. Organ I instancji nie uwzględnił negatywnej opinii PPIS, ale nie ustosunkował się do wątpliwości organu opiniującego wskazując jedynie, że „W pozostałym zakresie budzącym zastrzeżenia Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu autorzy raportu wnieśli już szczegółowe wyjaśnienia. Burmistrz Trzciela uznaje je za spójne i przekonujące. Ich uwzględnienie usuwa wątpliwości podnoszone przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Międzyrzeczu”.

Tymczasem, PPIS podał w opinii, że autorzy raportu w części tekstowej raportu stwierdzili, że oddziaływanie planowanego przedsięwzięcia zamknie się w obrębie nieruchomości stanowiącej własność inwestora. Jednocześnie na mapie oznaczono obszar oddziaływania planowanej fermy w odległości 100 m od granic działki nr 10/1. Organ odwoławczy również dostrzega, że istnieje rozbieżność pomiędzy częścią opisową a załącznikiem do raportu zawierającym mapą zasięgu oddziaływania. W raporcie wskazane zostało, że oddziaływanie inwestycji zamknie się w granicach działki, na której owa inwestycja będzie się znajdowała. Natomiast, na mapie zasięgu oddziaływania oznaczono, że przewidywany obszar oddziaływania inwestycji przekracza granice terenu, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie. Kwestia ta nie została wyjaśniona w toku postępowania pierwszoinstancyjnego, a ma istotne znaczenie m.in. dla ustalenia kręgu stron toczącego się postępowania, co Kolegium wyjaśniło na wstępie niniejszych rozważań. Kolegium wskazało również, że kwestia oddziaływania inwestycji nie jest ograniczone jedynie do negatywnego oddziaływania na środowisko, albowiem mówiąc o oddziaływaniu konkretnego przedsięwzięcia należy mieć na uwadze również te miejsca, gdzie uciążliwości związane z przedsięwzięciem mieszczą się w granicach norm określonych przez przepisy prawa lub decyzjach na ich podstawie wydanych. Wskazanie odpowiedniego obszaru oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko jest zadaniem inwestora ubiegającego się o wydanie decyzji. Do organu prowadzącego postępowanie należy ocena przedstawionego zasięgu oddziaływania, w szczególności to, czy w oparciu o przedłożony materiał dowodowy obszar ten został przez wnioskodawcę - inwestora prawidłowo określony.

W tym miejscu Kolegium dodaje, że stosownie do art. 74 ust. 1 pkt 3 u.o.o.ś. obszar, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie powinien zostać przedstawiony na poświadczonej przez właściwy organ kopii mapy ewidencyjnej w postaci papierowej lub elektronicznej. Przedmiotowy przepis przytoczony został w brzmieniu sprzed 24 września 2019 r., bowiem został on znowelizowany na

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

mocy ustawy z dnia z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1712). Jednakże przepis art. 4 ust. 1 wskazanej ustawy zmieniającej stanowi, że do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Uwagi PPIS odnosiły się ponadto do rozwiązania wentylacji mechanicznej w pomieszczeniach budynku kurnika, braku dokonania obliczenia ilości powietrza wentylacyjnego: minimalnego, maksymalnego i podstawowego, co rzutuje na możliwość zweryfikowania czy prawidłowo przyjęto ilość wentylatorów do wentylacji budynku kurnika, sposobu odprowadzania wód opadowych i roztopowych, nawierzchni placów i dróg, emisji hałasów, ilości wytwarzanego pomiotu i jego przechowywania. Ponadto, PPIS podniósł, że obliczone wielkość emisji amoniaku i pyłu PM 10 z budynku kurnika są zaniżone oraz że całkowicie pominięto emisję z budynku kurnika: siarkowodoru, tlenu azotu, metanu, pyłu ogółem i pyłu PM2,5. Jak wskazał PPIS, „Kluczowymi emisjami do powietrza z budynków dla chowu drobiu są: amoniak, siarkowodor, metan, tlenki azotu, związki odorotwórcze, pyły oraz zanieczyszczenia mikrobiologiczne. (...) Ponadto w obliczeniach nie uwzględniono emisji pyłów z procesów technologicznych (transport pasz do budynku inwentarskiego, załadunek i rozładunek pasz, itd.)” PPIS zarzucił, że „że do obliczenia rozprzestrzeniania substancji w powietrzu emitowanym z fermy przyjęto zaniżone wielkości emisji z budynku Inwentarskiego amoniaku i pyłu PM 10 oraz pominięto pozostałe substancje tj. siarkowodor, metan, tlenek azotu, związki odorotwórcze, zanieczyszczenia mikrobiologiczne oraz pył PM2,5. Ponadto obliczenia wykonano w oparciu o błędne założenia projektowe systemu wentylacyjnego w budynku inwentarskim. W raporcie nie określono jaki procent wyprodukowanych zanieczyszczeń zostanie zdeponowany w strefie bezpośredniego oddziaływania fermy, nie podano także obciążenia gruntów tymi zanieczyszczeniami w najbliższym otoczeniu fermy.” PPIS wskazał również - na co zwracało uwagę tutaj Kolegium już w uzasadnieniu decyzji z dnia z dnia 25 listopada 2019 r., znak: SKO.Go/450-Sz.M./1356/19, że w raporcie nie dokonano oceny zagospodarowania pomiotu i gnojówki.

W obliczu powyższych uwag i zastrzeżeń, organ I instancji nie wezwał inwestora do merytorycznego ustosunkowania się do nich, a także pominął je w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Tymczasem, przepis art. 85 ust. 2 pkt 1 lit. b u.o.o.ś. wprowadza wymóg zawarcia w uzasadnieniu decyzji środowiskowej informacji w jaki sposób zostały wzięte pod uwagę i w jakim zakresie zostały uwzględnione uzgodnienia i opinie organów, o których mowa w art. 77 ust. 1 u.o.o.ś. Kolegium zgadza się, że uzgodnienie – w przeciwieństwie do opinii – jest formą o znaczeniu stanowczym, zaś opinia nie wiąże organu. Pomimo tego, że jej moc jest słabsza niż uzgodnienie stanowi ona dowód w sprawie, który stosownie do art. 80 k.p.a. podlegał swobodnej ocenie organu. Dodatkowo, opinia sporządzana jest przez organ specjalistyczny, który posiada wiedzę w zakresie poszczególnych rozwiązań techniczno-sanitarnych. Organy prowadzące postępowanie nie posiadają wiedzy specjalistycznej w zakresie zagadnień wymienionych przez PPIS, w tym m.in. dotyczących wentylacji mechanicznej, czy obliczenia stężeń poszczególnych pyłów i substancji. Kwestia ta jest ponadto istotna z uwagi na błędy dotyczące zaniechania obliczenia obsady maksymalnej kurnika, co może rzutować na wyniki wyliczeń poszczególnych poziomów stężeń substancji w powietrzu, a także oddziaływania na poszczególne elementy środowiska. Z tego względu, organ I instancji powinien zwrócić się do inwestora o merytoryczne ustosunkowanie się do zastrzeżeń organu opiniującego, tak aby możliwa była ich

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

weryfikacja. Organ I instancji jednak tego nie uczynił, a nadto zaniechał odniesienia się do licznych zastrzeżeń PPIS, co poddaje w wątpliwość miarodajność i jasność danych zawartych w raporcie. Należy przy tym zaznaczyć, że organ występujący o uzgodnienie, czy też opinie powinien za każdym razem dokonywać weryfikacji stanowiska organu współdziałającego, gdyż to on ponosi ostateczną odpowiedzialność za końcowy wynik postępowania, a zatem również za warunki przedsięwzięcia określone w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. W niniejszej sprawie organ I instancji ograniczył się w uzasadnieniu decyzji do powołania się na konkluzje zawarte w postanowieniu uzgadniającym RDOŚ, zaś nie sprawdzono na jakich przesłankach sporządzający raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko oparł swoje wnioski i nie skontrolowano prawidłowości rozumowania autora raportu. Kolegium dodaje, że w sytuacji, gdy organ będzie miał trudności z interpretacją raportu, czy innych dokumentów specjalistycznych złożonych w toku postępowania, winien rozważyć przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, który na użytek toczącego się postępowania dokona obiektywnej oceny zarzutów, które odnoszą się do raportu (np. wyrok WSA w Szczecinie z dnia 11 października 2013 r., sygn. akt II SA/Sz 192/13, CBOSA).

Kolegium wskazuje, że pojawiające się odory są zazwyczaj główną osią sporu przy realizacji przedsięwzięć związanych z masową hodowlą zwierząt gospodarskich. Należy wskazać, że obecnie nie obowiązują w Polsce unormowania, które określałyby dopuszczalne wartości emisji odorów, w tym w szczególności z ferm hodowlanych. W ramach obowiązujących przepisów normujących zakres dopuszczalnych wartości stężeń poszczególnych substancji do powietrza wskazać należy na rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2010 r. Nr 16, poz. 87). Wskazane przepisy nie określają, nie wypowiadają się odnośnie ewentualnych wartości odorowych, których emisja do powietrza jest dopuszczalna. W raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazano, że nie odniesiono się w nim do stężeń odorów, gdyż „Nie stanowi to przedmiotu niniejszego opracowania, jednak trzeba nadmienić, że w Polsce nie przeprowadzono do tej pory sformalizowanych działań legislacyjnych mających na celu wprowadzenie ustawy o przeciwdziałaniu uciążliwości zapachowej. Zatem można się tylko opierać na sugestiach i opiniach mieszkańców czy na przepisach ustanowionych w innych krajach Unii Europejskiej.”

W powyższym aspekcie wskazać należy, że przy inwestycjach z zakresu ferm hodowlanych (kurników, chlewni, itd.) istotne znaczenie ma kwestia ewentualnej uciążliwości odorowej tych obiektów. Zasięg takiej uciążliwości musi być zatem zbadany w każdej takiej sprawie. Okolicznością bezspornie utrudniającą badanie ww. uciążliwości jest brak w obowiązującym systemie prawa norm określających dopuszczalne wartości odorów, w tym w szczególności odorów emitowanych przez fermę hodowlaną (brak norm odorowych). W orzecznictwie wskazuje się jednak, że taki stan normatywny nie zwalnia organów orzekających w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań z obowiązku dokładnego wyjaśnienia, czy ryzyko wystąpienia uciążliwości odorowej wystąpi w danej sprawie i w jaki sposób uciążliwości tej można zapobiec (por. np. wyrok NSA z dnia 14 listopada 2012 r., sygn. akt II OSK 1238/11, wyrok WSA w Warszawie z dnia 7 września 2017 r., sygn. akt IV SA/Wa 1196/17, CBOSA). W sytuacji, w której inwestycja z zakresu ferm hodowlanych nie należą do przedsięwzięć co do istoty nowatorskich, eksperymentalnych a przeciwnie do przedsięwzięć realizowanych i funkcjonujących co najmniej od kilkudziesięciu lat, to w oczywisty sposób różne aspekty tego funkcjonowania, w tym powodowanie uciążliwości odorowych (w tym w

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O L A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

szczególności typowy zasięg terytorialny takich uciążliwości, jak też co najmniej szacunkowa skala natężenia takiej uciążliwości) są bez wątpienia znane osobom posiadającym odpowiednią wiedzę w tym zakresie. Istotną kwestią w niniejszej sprawie jest zatem ustalenie, czy planowane przedsięwzięcie będzie źródłem emisji odorów oddziałujących w sposób nieakceptowalny na otoczenie terenu inwestycji. W ocenie Kolegium zanieczyszczenia wydobywające się z kurników zawierają liczne związki organiczne, w tym metany i inne, a więc ograniczenie analizy wyłącznie do poszczególnych związków jak amoniak nie przedstawia kompleksowej sytuacji w zakresie rozprzestrzeniania odorów.

W nawiązaniu do powyższego, wskazać należy, że na mocy art. 66 ust. 1 pkt 15 u.o.o.ś. raport powinien zawierać analizę możliwych konfliktów społecznych związanych z planowanym przedsięwzięciem. W raporcie oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko wskazano, że na chwilę obecną nie przewiduje się wystąpienia konfliktów społecznych na tle budowy kolejnych kurników, co w świetle wiedzy inwestora o uwagach i zastrzeżeniach mieszkańców wniesionych w ramach prowadzonego postępowania jawi się jako niewiarygodne. Zawartą w raporcie analizę możliwych konfliktów społecznych uznać należy za lakoniczną i niepełną zważywszy na istniejący w niniejszej sprawie konflikt społeczny.

W odniesieniu do zarzutu PPIS, że w raporcie nie zawiera informacji dotyczących sąsiedztwa planowanej inwestycji Kolegium wyjaśnia, że do raportu załączone zostało pismo organu z dnia 27 maja 2020 r. dotyczące przeznaczenia działki w planach zagospodarowania przestrzennego gminy Trzciel. I tak, działka inwestycyjna nie jest objęta planem zagospodarowania przestrzennego. Do najbliższej położonych terenów objętych ochroną akustyczną od działki nr ewid. 10/1, obręb Sierczynek można zaliczyć:

- dz. nr 23/1 obręb Sierczynek (zabudowa zagrodowa) – odległość w linii prostej ok. 112 m od granic działki 10/1,
- dz. nr 5/12 obręb Sierczynek (zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna) – odległość w linii prostej ok. 247 m od granic działki 10/1,
- dz. nr 22 obręb Sierczynek (zabudowa zagrodowa) – odległość w linii prostej ok. 236 m od granic działki 10/1
- dz. nr 340/12 obręb Sierczynek (działka znajduje się w granicach obszaru objętego Uchwałą nr XXI/167/2008 Rady Miejskiej w Trzcielcu z dnia 30 września 2008 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w obrębie geodezyjnym Siercz, gmina Trzeci z przeznaczeniem: MN1, MN2 – zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna (przeważający rodzaj terenu); U- zabudowa usługowa; Z, W – zieleń, ujęcia wody; Kr-2, Kr-3 – ścieżki rowerowe, KDW, KDW-2 – drogi wewnętrzne – odległość w linii prostej ok. 505 m od granic działki 10/1. Do pisma załączona została mapa z oznaczeniem lokalizacji wskazanych nieruchomości.

Kolegium wskazuje, że Państwowo Gospodarstwo Wodne Wody Polskie - Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej WP w Poznaniu pismem z dnia 18 września 2020r., znak: PO.RZŚ.436.137.2018.2020.AO, nawiązując do wniosku w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na „Budowie kurnika w obsadzie 56.000 szt. wraz z Infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie” i prowadzonego postępowania przez Organ gminy w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla ww. przedsięwzięcia poinformował, że w przedmiotowej sprawie zostało wydane postanowienie Dyrektora RZGW WP nr PO.RZŚ.436.137.2018.AO z dnia 07 listopada 2018 r. umarzające w całości postępowanie w sprawie uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie

kurnika w obsadzie 56 000 szt. wraz z infrastrukturą zewnętrzną na działce 10/1 w miejscowości Sierczynek, gmina Trzciel, woj. lubuskie. Organ wskazał, że w dniu 26 kwietnia 2018 r. weszła w życie ustawa z dnia 28 lutego 2018 r. o zmianie ustawy Prawo wodne (Dz. U. z 2018 r., poz. 710). Zgodnie z art. 1 pkt 2 lit. a tej ustawy, art. 545 ust. 1 obowiązującej od 1 stycznia 2018 r. ustawy Prawo wodne otrzymał brzmienie: „do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dotyczących decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach oraz w sprawach oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w ramach postępowania w sprawie wydania albo zmiany decyzji, o których mowa w art. 72 ust. 1 pkt 1, 10, 14 i 18 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2017 r., poz. 1405 z późn. zm.), stosuje się przepisy obowiązujące przed dniem 1 stycznia 2018 r.". Zgodnie z takim brzmieniem art. 545 ust. 1 ustawy Prawo wodne, od dnia 26 kwietnia 2018 r. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Poznaniu jako organ właściwy do wydania oceny wodnoprawnej, utracił swoją właściwość rzeczową i miejscową do dokonania wnioskowanego uzgodnienia.

Odnosząc się do zarzutów skarżących dotyczących przedłożenia raportu po terminie, sposobu kierowania korespondencji do inwestora, jak i jego pełnomocnika wskazać należy, że uchybienie to nie miało wpływu na rozstrzygnięcie sprawy. Kolegium podaje również, że zgodnie z art. 77 ust. 9 u.o.o.s. w przypadku gdy uzgodnienia organów, o których mowa w ust. 1, są ze sobą sprzeczne, organ prowadzący postępowanie w sprawie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach rozstrzyga te sprzeczności w terminie 14 dni od dnia otrzymania uzgodnień, po uprzednim porozumieniu z organami, których uzgodnienia były ze sobą sprzeczne, i uwzględnia to rozstrzygnięcie w decyzji kończącej postępowanie, wydanej w terminie 30 dni od dnia otrzymania uzgodnienia organów. Wskazany przepis dotyczy sytuacji, w której sprzeczność zaistniała pomiędzy stanowiskami organów uzgadniających, nie zaś pomiędzy stanowiskiem organu uzgadniającego a opiniującego.

Kolegium zwraca uwagę, że zgodnie z art. 7 k.p.a., w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Konsekwencją obowiązywania zasad praworządności i prawdy obiektywnej jest także regulacja zawarta w art. 107 § 1 k.p.a., ustanawiającym obok innych wymogów decyzji obowiązek organu zawarcia w niej podstawy prawnej i uzasadnienia faktycznego, które w myśl § 3 tego artykułu powinno w szczególności obejmować wskazanie faktów, które organ uznał za udowodnione, dowodów, na których się oparł, oraz przyczyn z powodu których innym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej, zaś uzasadnienie prawne - wyjaśnienie podstawy prawnej decyzji, z przytoczeniem przepisów prawa. Odpowiednie ujawnienie procesu decyzyjnego w sferze podstawy faktycznej rozstrzygnięcia stanowi jedną z gwarancji prawidłowej realizacji zasady swobodnej oceny dowodów z art. 80 k.p.a., rozumianej jako ocena tego materiału na podstawie całokształtu zgromadzonych dowodów, następująca zgodnie z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego (zob. między innymi: A. Wróbel, Komentarz do art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, (w:) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, 2005, Lex-el.; Cz. Martysz, Komentarz do art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego, (w:) G. Łaszczyca, Cz. Martysz, A. Matan, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Lex-el.). Zaskarżona decyzja organu I instancji, pomimo, że jest niezwykle obszerna to jednak w zdecydowanej większości ogranicza się bardzo szczegółowego

S A M O R Z A D O W E K O L E G I U M O D W O Ł A W C Z E
W G O R Z O W I E W I E L K O P O L S K I M

ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp./tel.: 957358100, faks: 957358111

przytoczenia stanu faktycznego sprawy (łącznie z zawarciem w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji treści całych postanowień wydawanych w toku sprawy wraz z pouczeniami), ale brakuje w niej szczegółowego odniesienia się do okoliczności sprawy. Prawdłowo zredagowane uzasadnienie wymaga czytelnego i logicznego przedstawienia przez organ swojego stanowiska. Dlatego w toku ponownego rozpoznawania sprawy organ I instancji powinien w sposób merytoryczny odnieść się do zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym zarzutów i uwag organów współdziałających, a także stron postępowania. Motywy rozstrzygnięcia powinny zostać przedstawiony w sposób jasny i przejrzysty, zarówno co do faktów, jak i co do prawa, tak, aby nie było wątpliwości, że wszystkie okoliczności istotne dla sprawy zostały głęboko rozważone i ocenione, a ostateczne rozstrzygnięcie jest ich logiczną konsekwencją.

W tym miejscu należy zatem wskazać, że zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy. Decyzja wydana na podstawie art. 138 § 2 k.p.a. jest decyzją procesową, będącej ostatnim aktem wydanym w toku instancji, powodującym powrót sprawy do organu administracyjnego celem jej ponownego rozpatrzenia. Decyzja taka nie kształtuje stosunku materialnoprawnego, ale stanowi wręcz przeszkodę do jego ostatecznego ukształtowania (*vide*: wyrok NSA z dnia 26 września 2018 r., sygn. akt I OSK 3245/18, CBOSA).

W rozpoznawanej sprawie ziściły się przesłanki uzasadniające uchylenie zaskarżonej decyzji w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania organowi I instancji wobec naruszenia przez organ przepisów postępowania, tj. art. 7, art. 77 § 1, art. 80 i art. 107 § 3 k.p.a. Wskazane uchybienia skutkują koniecznością wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy w zakresie istotnym dla jej rozstrzygnięcia. Organy nie podjęły wszelkich czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz załatwienia sprawy, zaś zakres czynności dowodowych koniecznych do przeprowadzenia w sprawie jest na tyle rozległy, że naruszałby wyrażoną w art. 15 k.p.a. zasadę dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. W toku ponownego rozpatrywania sprawy organ I instancji powinien wziąć pod uwagę wszystkie okoliczności wyrażone szczegółowo w uzasadnieniu niniejszej decyzji. W szczególności, ponownej weryfikacji wymaga ustalenie kręgu stron postępowania, co wiąże się również z koniecznością wyjaśnienia rozbieżności w określeniu przez inwestora zakresu oddziaływania przedsięwzięcia. Ponadto, analiza sprawy pozwoliła na stwierdzenie, że konieczne będzie uzupełnienie raportu oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w zakresie wskazanym w uzasadnieniu, w tym odnoszącym się m.in. do konieczności przedstawienia wariantów planowanego przedsięwzięcia, a także wyliczeń dotyczących obsady maksymalnej kur, oraz wpływu tego parametru na pozostałe wyliczenia zawarte w raporcie, sposobu poboru wody, analizy konfliktów społecznych oraz rozprzestrzeniania odorów. Organ I instancji powinien również wezwać inwestora do merytorycznego i pełnego ustosunkowania się do negatywnej opinii PPIS, zaś w zależności od stanowiska strony, rozważyć możliwość ewentualnego wezwania do uzupełnienia raportu w dalszym zakresie bądź też poddania warunków realizacji przedsięwzięcia procedurze uzgadniania i opiniowania z organami współdziałającymi. Należy podkreślić, że uzasadnienie organu I instancji powinno odpowiadać wymogom z art. 107 § 3 k.p.a.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, tut. Kolegium rozstrzygnęło jak na wstępie.

POUCZENIE

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Stronie na niezgodność decyzji z prawem przysługuje prawo złożenia sprzeciwu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego (WSA) w Gorzowie Wlkp., w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia za pośrednictwem tut. Kolegium.

Termin ten uważa się za zachowany także wtedy, gdy przed jego upływem strona wniosła skargę wprost do sądu administracyjnego.

Rozpoznając sprzeciw od decyzji, sąd ocenia jedynie istnienie przesłanek do wydania decyzji, o której mowa w art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego.

Od wniesionego na niniejszą decyzję sprzeciwu strona, stosownie do treści § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym (Dz.U. Nr 221, poz. 2193 ze zm.), powinna uiścić wpis w wysokości 100 złotych w kasie lub na rachunek WSA w Gorzowie Wlkp.

Strona może ubiegać się o przyznanie jej prawa pomocy na zasadach określonych w art. 243 i nast. ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2017.1369 ze zm.). Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie pełnomocnika procesowego z urzędu.

Prawo pomocy może być przyznane w zakresie całkowitym lub częściowym. Prawo pomocy w zakresie całkowitym obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, a w sprawach z zakresu obowiązków

podatkowych i celnych oraz w sprawach egzekucji administracyjnej także doradcy podatkowego.

Prawo pomocy w zakresie częściowym obejmuje zwolnienie tylko od opłat sądowych w całości lub w części albo tylko od wydatków albo od opłat sądowych i wydatków lub obejmuje tylko ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

H. Skalski

M. Szymanekiewicz

E. Fischer

Otrzymują:

1. Radca Prawny Adam Kuźma
- pełnomocnik inwestora DHP Farms Sp. z o.o. z siedzibą w Widzimiu
(wraz z klauzulą informacyjną)
2. Pozostałe strony postępowania przez obwieszczenie stosownie do art. 73 ust. 3 u.o.o.s. w związku z art. 49 k.p.a.
3. Burmistrz Trzciela
4. a/a

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Gorzowie Wlkp.
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Międzyrzeczu
3. Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Poznaniu
4. Marszałek Województwa Lubuskiego

Kluczula informacyjna

Zgodnie z art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1), dalej „RODO”, informuje, że:

- Administratorem Pani/Pana danych osobowych jest Prezes Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gorzowie Wlkp., ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp., e-mail: biuro@sko-gorzow.com.pl;
- Dane kontaktowe do Inspektora Ochrony Danych: Inspektor Ochrony Danych w Samorządowym Kolegium Odwoławczym w Gorzowie Wlkp., ul. Chrobrego 31, 66-400 Gorzów Wlkp., e-mail: jod@kom-pro.pl;
- Pani/Pana dane osobowe są przetwarzane w celu realizacji zadań przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Gorzowie Wlkp., na podstawie:
 - art. 6 ust. 1 lit. c, e RODO;
 - art. 9 ust. 1 lit. g RODO;
 - art. 1 oraz art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994 r. o samorządowych kolegiach odwoławczych;
- Podanie Pani/Pana danych osobowych w zakresie wymaganym ustawodawstwem jest obligatoryjne;
- Pani/Pana dane będą przekazywane wyłącznie podmiotom uprawnionym do uzyskania danych osobowych na podstawie przepisów prawa lub zawartych umów (operatorzy pocztowi, usługi IT);
- Pani/Pana dane osobowe będą przetwarzane w czasie określonym przepisami, zgodnie z instrukcją kancelaryjną obowiązującą u Administratora;
- Przysługuje Pani/Panu prawo do dostępu do danych osobowych;
- Przysługuje Pani/Panu prawo do sprostowania danych osobowych;
- Przysługuje Pani/Panu prawo do żądania ograniczenia ich przetwarzania;
- Przysługuje Pani/Panu prawo do skargi do organu nadzorczego, tj. Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych;
- Pani/Pana dane osobowe nie będą podlegały zautomatyzowanemu podejmowaniu decyzji, w tym profilowaniu.

